

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204791

UNIVERSAL
LIBRARY

శ్రీ రస్తు.

తరిగొండ వెంకటకవికృత

గా జ యో గ సా ర ము

ద్విపద కావ్యము.

చెన్నపురి:

వావిళ్ల. రామస్వామీశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారిచే.

ప్రకటితము.

1930.

All Rights Reserved.

Printed at the
"SRI RAMA PRESS,"
Tondiarpet, Madras.—1930.

శ్రీ రఘు.
రాజయోగసారము.

ప్రథమ ప్రకరణము.

శ్రీగణనాథు నాశ్రితః. రిపాలు
 నాగమసంవేద్యు నాధారసదను
 సనిశంబుఁ గీర్తించి యతిభక్తిమెఱయ
 ననువుగఁ దఱికుండహరిని మహాను
 భావుని భవ్యరూపాంచితు నెంచి
 పావనమూర్తిని బరమపావనుని
 వేదాంతవేద్యుని నిశ్చతోముఖుని
 నాదవినోదిని నలినలోచనుని
 నాదినారాయణు నినిశంబు మదిని
 మోదంబుతో మర్తమును దగుత్రోవ
 యందుంచి యచలతత్వార్థంబుసరణిఁ
 బొందించి భావించి పుణ్యప్రయుక్త
 ఘనత యొసంగు గంగాయమునలకు
 ననుపొందుమధ్యయా నాడికాగ్రమునఁ

జెలువారు ఘనమేరుశిఖరంబునందు
 లలిని విజ్ఞప్తికళామాత్రుఁ డగుచుఁ
 బరుఁ డౌచు వెల్లుసు బ్రహ్మణ్యగురుని
 చరణరేణుచయంబు సారెసారెకును
 శిరమున ధరియించి చిరభక్తిఁ బెంచి
 పరమరహస్యంబు భావమం దుంచి
 రహి మీర సోమేశ్వరస్వామిఁ దలఁచి
 మహితము క్షిప్రదమార్గమునొందు
 కొఱకు విద్యారణ్యగురుని భజించి
 వఱల బ్రహ్మాండ్రులఁ బ్రస్తుతిచేసి
 ఘనత మీర స్వయంప్రకాశులఁ దలఁచి
 యనఘాత్తుఁ డగుసచ్చిదానందగురుని
 కారణుం డగుమల్లికార్జునగురుని
 ధీరుఁడౌ నవధూతదేశికోత్తముని
 నచలితపరమహంసాఖ్యసద్గురుని
 నచలభక్తుని బడబాసలగురుని
 నలరు సుజ్ఞానయోగానందగురుని
 నిల ధన్యులై నజితేంద్రియగురునిఁ
 గర మర్థిమై పరకాయప్రవేశ
 గురుని నిత్యానందగురురాజచంద్రుఁ
 డరయ నిరంజనుఁ డనుగురు మదిని
 నిరతంబు వేడుచు నెమ్మిమై మిగులఁ

బోధానందఘనుపదాబ్జంబు
 తభక్తిమై నాత్మ యందుంచి
 యరుగ మది నిట్టిగురుపరంపరను
 మలహృదయనై సన్నుతిచేసి
 స్వయోగీంద్రులు సంతసింపంగ
 ర్వియం దీరాజయోగసారంబు
 అల నే ద్విషదకావ్యముగ రచించి
 యటుకయా హరి కియ్య నెడఁదఁ దలంచి
 యిన్నుగ నాచందములు తేటగాఁగ
 యన్నవిచెడ మీకు విశదంబుగాను
 నరయ్య కవులార విద్వాంసులార
 యనరయ్య మీ రెల్ల విమలాత్మలార
 యనయతిప్రాససంగతుల నేనెఱుఁగఁ
 యనర నాక్షేపింపఁ దల్పకుఁ డెలమి
 శ్రీకరుం డగునారసింహునికరుణ
 నీకథాప్రారంభ మెసఁ జేసి తలర
 మహితాత్మలార ధర్మాసక్తులార
 మహిమాఘ్యుఁ డగుకర్దమప్రజావతికి
 ననుకూలవతి యగునాదేవహూతి
 నునుసత్పతివ్రత కవనీతలాన
 ననురాగయుక్తుఁడౌ నమ్మహాపురుఁ
 డెనసి పుత్త్రికలతా నింపుగఁ గాంచి

తనయులు లేక డెండమునఁ జింతించి
 యనునమంబైనఘోరాటవి కరిగి
 పరమాత్ముఁ గూర్చి తపం బాచరించె
 నరుదుగఁ బరమాత్ముఁ డన్తుహాత్తునకుఁ
 బరఁగఁ బ్రత్యక్షమై పల్కె నిమ్మాడ్కి
 వరమేమి నీకుఁ గావలె నని యడుగ
 విని కర్దముఁడు చాల వేడ్కఁ బ్రార్థించి
 యనియెఁ గృపాంబుధి యంబుజనయన
 పరమాత్మ నీవు నా పట్టి గావలయు
 వర మిదె చాలు నేవర మొల్ల నింక
 ననవుఁడు పరమాత్ముఁ డావరమిచ్చి
 తనరార నంత నంతర్ధానుఁ డయ్యె
 నావేళ కర్దముఁ డరిగి మోదముగ
 దేవహూతిం గూడఁ దిరముగ నంత
 వెన్నుండు పరికించి వేడ్కతో వచ్చి
 యున్నతుండై దేవహూతిగర్భమున
 గరిమమై జనియించె గపిలుఁ డనంగఁ
 గరమర్థి బెంపొంది ఘనుఁ డయ్యె నంతఁ
 బూని కొన్నాళ్లకుఁ బుణ్యచారిత్రుఁ
 డై నకర్దముఁడు నిజాత్మజుం జూచి
 నావరపుత్త్రక నావంశతిలక
 నీవు నాసుతుండవై నిజముగ నన్నుఁ

జెన్నలరంగఁ బ్రసిద్ధిచేసితివి
 అన్న నాకోరిక లన్నిఁఫలించె
 న్యాయంబుఁ దప్పక యానందముగను
 బోయెద నింకఁ దపోవనంబునకు
 ననుచు సమ్మతిఁ జేసి యాక్షణంబునన
 తరవధూమణికిఁ దాఁ దద్వివరంబు
 నలరారఁ దెల్పిన నా దేవహళాతి
 పాలుపొందఁ బతకదంబులయందు వ్రాలి
 పూని యిట్లనియెఁ దాఁ బుణ్యాత్మ యేను
 మానసంబునుబట్టి మఱియొంటి నుండఁ
 జాల నే నీవెంటఁ జను దెంతు ననిన
 నాలలితాంగికి నతఁ డట్టులనియె
 భామ నీ వీరీతిఁ బలుక నేమిటికిఁ
 ప్రేమ నాయందున్నఁ బెక్కుధనంబు
 నీకుమారుఁడు ధర్మనిపుణుండు గాను
 నీకు జీవన్ముక్తి నిజముగ నొసఁగు!
 వనమున కీవు రావలసిన దేల
 వనిత యిచ్చటన నీవ్రతము ఫలించు
 నని యొప్పుఁజెప్పి యాయతివను సుతూని
 నొనరంగ వీడ్కొల్పి యుచితమార్గమున
 వరతపోధనదసద్వనమందుఁ జేరి
 పరమేశు నెద నురచి ప్రార్థించుచుండె

నెమ్మి నాకపిలుడ నేకవత్సరము
 లిమ్ముగ జనకుని యెస నాజ్ఞనుండి
 పాయనిసంసారపథ మాత్మదలగ
 మాయావిరహితుడై మానియె యంతఁ
 గాననంబున కేగఁ గా దేవహూతి
 యానందనుంజూచి యనియె నిమ్మాడ్కి-
 వరపుత్త్ర) నీతండ్రి వాక్యంబు నేడు
 సరవి మఱచితె నీస్వాంతమునందు
 నానాఁడు నీతండ్రి యరిగెడువేళ
 నేను శోకింపఁగ నినుజూపి వగపు
 నణఁచి కానకు నేఁగె నమ్మహామహాఁడు
 గుణరత్న నిన్నుఁ గన్గొనుచు నేచింత
 నెఱుఁగక యుండితి నిన్నాళ్లుదనుక
 మఱి నీ వదియు నొగి మది నెంచకుండ
 జనకాజ్ఞ వదలి విచ్చలవిడిగాను
 నను విడనాడి కానకు నేఁగఁ దగునె
 తల్లిదండ్రులు పరదైవంబు లంచు
 నెల్లవా రనుచుండ నెఱుఁగవె నీవు
 నీమదిలో నుండునీతి భావించి
 యేమున్నమాటాడుమెల్ల నిల్కడగ
 అన విని కపిలాఖ్యుఁ డల్లన నవ్వి
 శనితల్లి నీక్షించి తా నిట్టు లనియె.

◀ తల్లికి గపిలుండు విరక్తిమార్గము బోధించుట. ▶

ఏలకో జనని నీ కీపామరంబు
 చాలించు నిది వట్టిజాలిజగాన
 తలిదండ్రు లెవ్వారు తనయు లెవ్వారు
 దెలియ బుద్బుదము లీదేహంబు లెపుడు
 కాయ మస్థిర మని కడఁ గానలేక
 పాయక సంసారబద్ధులై మమత
 వదలక కామ్యార్థవాంఛితు లగుచు
 మదమత్తు లగుచు దుర్మార్గంబునొంది
 మదిలోన నుబ్బి కామక్రోధలోభ
 మదమోహమచ్చురా ల్లాటికిఁ బెంచి
 సంఘద గల్గితే సామర్థ్య మంచు
 సొం పగుతుచ్చమా సుఖమును గోరి
 కామాంధు లై తమగతి గానలేక
 భామలవలలోనఁ బడి లేవలేక
 తఱగనియూషణత్రయవార్ధిలోన
 మఱిమఱి మునుఁగుచు మమత రెట్టింప
 నాలుబిడ్డల కనియర్థంబు గూర్చి
 కాలంబు నూరక గడుపుచు నుండి
 యంతకాలము వచ్చినప్పుడు యముని
 చింతఁజేయుచు హింసచేఁ గంది గుంది
 కూపంబు లోఁబడి కొన్నాళ్లు కఠిన

పాపాత్ము లగుచుం బ్రపంచంబునందుఁ
 బుట్టుచు గిట్టుచుఁ బొరలుచుండెదరు
 ఇట్టిపుట్టులు చావు లెన్నంగ వశమె
 యన దేవసూతి నిజాత్మజుంజూచి
 యనియెఁ గుమార! యీ యవనీతలానఁ
 బట్టుగ నిరతంబు బహురూపపటిమె
 నిట్టిపిండోత్పత్తి యెట్లగు ననిన
 విని కపిలుండు సద్విషయంబు మెఱయ
 జననితో నిట్లనె సంకసంపడఁగ.

❀ పిండోత్పత్తిలక్షణము. ❀

విను యింక దల్లి తద్వృత్తాంత మీవు
 తనరంగ నన్నమదంబును మించి
 సతివతు లిద్దలు సంతసం బలర
 రతి సల్పఁగా ననురాగంబు మించి
 నెలవుగ శుక్లశోణితములు రెండు
 కలసి యేకంబుగ గర్భమందుండి
 నెఱి నది యైదింట నీటిబుగ్గెను
 పఱిదగ గట్టియాఁ బదిదినంబులకు
 నమరి యదేనింట నండమైయుండు
 స్థిమితమై నెలనింట శిరమేరుపడును
 బరగ నెలల్ రెంటు బదకరంబులును
 సరవిగ నేర్పడు చందము దెలియ

నొసర నెలల్ మూట కుదరంబు గల్గు
 ననబోడి నాల్గింట నడుము పార్శ్వంబు
 లొందును బాదంబు లొందు నాపైని
 బొందుగ నాటింటఁ బుట్టు నేత్రములు
 సరవి నేడవనెల సరగ ఓవుండు
 పరఁగఁ బ్రవేశించుఁ బాయక యంద
 మఱియు నష్టమమాఁ మహిత తేజమును
 బఱిదగ విజ్ఞానవరధనం బలరి
 లలి ధాత్రిఁ బ్రసవకాలంబునువఱకు
 మలమూత్రములఁ జిక్కి మఱి యాత్మఁ గుంది
 ఁటకటా ! నాపూర్వకర్మంబువలనఁ
 బటుతరపాశకూషంబునం బడితి
 పూర్వజన్మంబున బుద్ధిలేకుండ
 గర్వించి సత్కీయల్ గాంచకపోతి
 సద్గురు నాశ్రయించంగఁ బోనైతి
 సద్గతి నేను విచారింపనైతిఁ
 బామరంబునఁ బడి వరభామినులను
 గామించి యవివేకకలితుండనైతి
 బాలబుద్ధులుచేతఁ బాతకం బనక
 చాలఁ బెద్దలను దూషణము చేసితిని
 తనువు లస్థిరములు ద్రవ్య మస్థిరము
 లని యింఁచుకేనియు నాశయనైతిఁ

బెను ప్రేమ పెండ్లము బిడ్డలజూచి
 మనమున హర్షించి మత్తుడనైతి
 గాన నీవిధ మగుకష్టకూపాన
 నేను జిక్కితి నింక నెవ్వరు దిక్కు
 ఈమూత్రమలకూప మే నింకఁ గడచి
 భూమిపై వ్రాలిన బుద్ధి తెచ్చుకుని
 పరమదేశికపదాబ్జంబుల వేడి
 పరమైన నిర్వాణపదము నొందెదను
 మఱచియుండను దొంటి మాయలోఁ బడను
 మఱి యిప్పు డీమూత్రమలకూప మేను
 ఎప్పుడు దాఁటద నని యెంచుచుండ
 నప్పుడు తొమ్మిది యగునెలల్ మించ
 ధరణిపైఁ బడఁగ నంతట విఘ్నమాయ
 తఱచుగఁ గప్పినఁ దల్లడిల్లుచును
 ఆవేళ శిశువయి యన్నియు మఱచి
 కావున యేడ్చి యక్కడకుఁ దఱ మఱచి
 మునుపటిజ్ఞానంబు మోసయై మంచ
 మునఁ బడి తనమలమూత్రాదులందుఁ
 బొరలుచు దుర్బలంబున నుండఁగాను
 గురుతుగ నట గాలి గుంతయుఁ ద్రవ్వి
 కిసరులు కూనలు కిన్నుసండులను
 ముసరులు దగ్గులు ముట్టుదోషములు

ననుభవించుచు వృద్ధి యై వయోధర్మ
 మును మించి వచ్చినప్పుడు మత్తుఁ డగుచు
 వసుధఁ బెండిలియాడి వరసుతసుతుల
 నెసఁ గాంచి వారల నెలమిఁ బోషింప
 భూవరులను వేడి పొల్పుగ ధనము
 నేవగనైనఁ దా నెసఁ గూర్చి మించి
 భూరిలోభము దారపుత్రాదుల నొగి
 వారక గాచుచు వసుధఁ గట్టకడ
 కడు వృద్ధదశ రాగఁ గాయంబువడఁక
 దడవుచు మంచానఁ దగఁ జేరియుండి
 చెవుడువట్టి మఱేమి చేయుట లేక
 యెవరువచ్చినఁగాని యెఱుఁగకయుండి
 ఆలుబిడ్డలఁ జూచి యకట నే వీండ్రఁ
 బాలించువిధమును బరికింపనైతి
 నని ప్రలాపించుచు నంతకాలమున
 మొనసి వచ్చినయమముఖ్యనేవకులఁ
 గనుఁగొని యఱచుచుఁ గనుల మూయంగ
 వెనువెంట గొంపోయి విభునిడగ్గఱగ
 నిలువఁజేయఁగఁ జూచి నెఱిఁ బాపములను
 దెలియంగ నాశ్రాద్ధదేవుండు వడిగ
 నడుగ లెక్కలు చూచి యాచిత్రగుప్తుఁ
 డెలమిఁ జెప్పఁగ వెంట హింసచేయుఁ డన

భటు లట్లనేతు రెప్పటివలెఁ బుడమి
 నటఁ బుట్టవలయుఁ బాయక బంధునిత్తు
 లంత కాలంబున నయ్యయో యంచుఁ
 జింతించుచుందురు తి డగ్గఱగఁ
 గావున జీవుని కఠినమార్గంబు
 కానంగలేరు టక్కరిమాయవలన
 తనువులఁ దామని దలఁచుచుండుదురు
 తనువులోపల కర్మతతి విచారింప
 నెత్తురు ప్రేవులు నిండుమాంసంబు
 హత్తినయెముకలు సధికమా చిను
 మొనసినచర్మంబు మాత్రంబు మలము
 నెనసి దేహములోన నెసఁగుచు నుండు
 నటువంటిఘటములం దాకాంక్షఁజేసి
 కుటిలులై తమలోన గుఱిఁ గానలేరు
 అన విని యాయ్ఱి యాత్మజుం జూచి
 యనియె నోతనయ మాయాప్రపంచంబు
 నెవ్వరు గల్పించి రెఱిఁగింపు మనిన
 నవ్వారిజాక్షికి నతఁ డిట్టులనియె.

120

◀ పిశ్చోత్పత్తిఘట్టము. ౧ ▶

విలసితమైన యీవిశ్వమంతయును
 గలిగినచందము గ్రమముగ వినుము
 నిత్యండు నచలుండు నిర్వికారుండు

సత్యుండు సగుణుండు సర్వాత్మకుండు
 ననెడు పరబ్రహ్మ యాదికాలమున
 ఘనతరమై నిరాకారమై యుండె
 నతనియందు ననాది యైస్త్రిమాయ
 యతఁడు గూడి వహించె నయ్యుశుసంజ్ఞ
 నెలమి నచ్చటఁ గల్గె హేమగర్భుండు
 కలకంఠి యా హేమగర్భనియందుఁ
 దలఁగక యట మహాతత్త్వంబు పుట్టి
 నలరంగఁ గలిగె నహంకారమందు
 నది మూఁడుభాగంబు లై వృద్ధిబొందె
 ముదిత సత్త్వరజ స్తమోభేదములను
 బొందె సత్త్వమున నింపుగ జ్ఞాన మరయఁ
 బొందుగ రాజసంబున నుద్భవించె
 నలరార కర్తేంద్రియములు తామసము
 వలనఁ దన్మాత్రంబు వరుసఁగఁ గల్గె
 నందు శబ్దంబున నశ్రంబు వొడమె
 నందు సదాశివుఁ డధినాథుఁ డయ్యె
 మఱియును స్పర్శతన్మాత్రంబువలనఁ
 గలువలి గలిగె నక్కడ నీశ్వరుండు
 నలరార నచ్చటి కధికారి యయ్యెఁ
 దలకొని యట రూపతన్మాత్ర వలన
 నొసర హుతాశనుఁ డుద్భవుం డయ్యె

ననిశంబు నిట్టిహృతాశనాకృతికిఁ
 బరగ రుద్రుం డధిపతి యయ్యె నవల
 సరవిని రసమున జల ముద్భవించె
 హరి నాయకుం డయ్యె నష్టరో వినుము
 మఱియును గంధతన్తాత్రంబువలన
 సముదయం బయ్యె విశ్వంభరయందుఁ
 గమలసంభవుఁ డధిక ర్తయై నిల్చెఁ
 బ్రకటితమైన యీశంబుభూతమాల
 నొకటొక్కటిని రెండు నొనర భాగించి
 యందందు నొక్కనిజాంశంబు నుంచి
 యందందుఁ దక్కినయట్టియం దొకటి
 కలకంఠి నాల్లేసిగా విభాగించి
 కలయఁ బంచిననవి క్రమముగఁ బుడమిఁ
 బంచీకృతం బయ్యెఁ బరికింపఁ దల్లి
 యంచితంబుగ విను మది యెట్టులనినఁ
 బొందుగ నాకాశమున నర్థమయ్యె
 నందు జ్ఞాతృత్వము నం దొగి నాల్గు
 నగుభాగములఁ బవనాగ్ని జలముల
 నొగిఁ గూడి మానసం బొగి బుద్ధి చిత్త
 మును నహంకారంబు మొనసి వాతూల
 మున నర్థభాగంబు పుణ్యచరిత్ర
 అరయ వ్యాసం బయ్యె నటు నిల్చెనాల్గు

నిరవుగ భూమి వహ్ని జలంబు గగన
 ములఁ గూడి యింతకు మూలంబు నగుచు
 నల పంచభూతంబు లయ్యె నెంచఁగను 150
 తల్లి హుతాశనార్థము చక్షువయ్యె
 నెల్లఁ దక్కిననాలు గెంచ భూసీర
 మరుదంబరముల మర్తంబుగఁ గూడి
 యరయఁ ద్వక్తోచ్చిత్ర జిహ్వఘ్రాణములను
 గలిగె నీ రర్థభాగము రసంబయ్యె
 నలినాక్షి తక్కిననాల్గు భూవహ్ని
 మారుతాంబరముల మఱి గూడి వరుస
 నారూప మాశబ్ద మాస్పరిశంబు
 తనరార నోజ గంధంబయ్యె నట్ల
 మొనసి యాభూమ్యార్థమున పాయువయ్యెఁ
 తల్లిరో విను మొగిఁ దక్కిననాల్గు
 నల్ల ధనంజయ యనిలాంబరముల
 సారంబులై కూడి సల్పక్రియలకు
 నారూఢి హేతువు లై నట్టిగుహ్య
 హస్తవాక్పాదంబు లనువుగఁ గల్గి
 విస్తరిల్లెను బంచవింశతి క్రమము.

◀◀ పంచవింశతితత్త్వప్రకరణము. ౧౧ ▶▶

వీనుల కింపుగ విను మొక్కభము
 పూని జెప్పెదఁ బంచభూతంబులకును
 బలము సద్యోజాత వామదేవులును
 బొలఁతి యఘోరతత్పుర్షు లీశానుఁ
 డనెడు పంచబ్రహ్మ లా బ్రహ్మ విష్ణుఁ
 డును రుద్రుఁ డీశ్వరుఁ డొగి సదాశివుఁడు
 పంచకర్త లనంగఁ బ్రఖ్యాతులైరి
 యంచితమా మానసాదులు నైదు
 రాణింపఁగాను బరాశక్తి యయ్యెఁ
 బ్రాణాదివాయువు ల్పట్టుగఁ జూడ
 నాదిశక్తి యనంగ నమరె శ్రోత్రేంద్రి
 యాదులు నైదయ్యె నలర విజ్ఞాన
 మరయ నీభూమ్యాదు లైదుతత్త్వములు
 సరవిగ నెంచ నిచ్చాశక్తి యయ్యెఁ
 గ్రమముగ వాగాదికర్తేంద్రియములు
 నమరఁ గ్రియాశక్తి యయ్యె నోతల్లి
 అన్నియుఁ గూడి బ్రహ్మాండమై నిలిచె
 నెన్నఁగ శ్రీజగదీశుఁడౌ శ్రీవి
 రాజతుండును శ్రీవిరాట్పుర్షరూప
 మాజగదాకృతి కరయఁ బెంపారె

పాతాళలోకంబు పదమయ్యె నట్లు
 ఖ్యాతిగ సత్యలోకంబు శీర్షంబు
 లోకము లెల్ల నాలోకింప నాదు
 శ్రీ కరతన్వ లై చెలఁగునోతల్లి
 అనువొంద నిట్టిమహావిగ్రహునకుఁ
 గొనకొని యన్నిదిక్కులు శ్రోత్ర మరయ
 నొనరంగ వినుము వాయువు త్వగింద్రియము
 మొనయునే త్రేంద్రియ మొప్ప భానుండు
 పరఁగ భ్రూయుగ్గంబు బ్రహ్మపదంబు
 చిరతరవరుణుండు జిహ్వేంద్రియంబు
 వెలియ నాశికము నశ్విని దేవతులును
 వలనొప్ప వహ్నిగ వాగింద్రియంబు
 తెలియ బాహువు లెల్ల దేవతాధిపుడు
 తలఁగకుండును భాగతత్వంబు లరయఁ
 బరగ నుపేంద్రుండు పాదేంద్రియంబు
 పరికింపఁగా బ్రజాపతియు గుహ్యంబు
 వలనొప్ప మృత్యుదేవత యగునంబు
 కలువపువ్వుల చెలికాఁడు మనంబు
 మతి బ్రహ్మదేవుండు మహనీయచిత్త
 మతులితక్షేత్రజ్ఞుఁ డనఁబడుచుండు
 ననుసమాహంకారుఁ డగురుద్రమూర్తి

170

తనర జ్ఞాత్వత్వ మంతరికరణంబు
 సరవిగ జీవునిచంద మీమీఁదఁ
 బరగఁ జెప్పెద విను బ్రాకటంబుగను
 అలరు ఘటాకాశ మం దొప్పుగాను
 గలిగినజలములోఁ గన్నట్టు నభము
 గతి సాక్షీయం దున్న గ్రాలెడుబుద్ధి
 ప్రతిబింబితం బైనబ్రహ్మ మీరీతి
 జీవుడ ననుభ్రాంతిచేఁ జిక్కి మించి
 సావధానక్రియాశక్తినిఁ గూడి
 రూఢియై తనస్వస్వరూపంబు మఱచి
 మూఢుఁడై షడ్వర్గములకు లోఁబడుచుఁ
 దులవయై మానసాదులచేతఁ జిక్కి
 కలుషాత్ముఁడై తన్ను గానక భ్రమసి
 భిన్నభావములచేఁ బెక్కు దేహములు
 పన్నుగ ధరియించి పరవశత్వమున
 స్త్రీలు పురు లటంచుఁ జెడుగుభేదముల
 వాలాయముగఁ జిక్కి వాంఛతోఁ దగిలి
 వారును వీరును వారు మే మనుచు
 భారంబుగను నహంభావ మూహించి
 జీవభ్రమములచేఁ జెడి పలుమాలు
 చావు పుట్టువు గల్గి జడుఁడాయె నిప్పు

డెప్పు డైనను జీవుఁ డిదియెల్ల విడచి
 యొప్పుగ విజ్ఞానయుక్తినిఁ గూడి
 తన్ను దాఁ దెలిసిన ధన్యునిఁ జేరి
 పన్నుగ నతనిచే బ్రహ్మాంబు దెలిసి
 కామాదిశత్రుల ఖండించివైచి
 యామూక సకలేంద్రియాల జయించి
 నిటలభాగంబున నిలచి శోధించి
 ఘటము బయల్జేసి కడఁగాంచె నేని
 యతఁడ పర బ్రహ్మ మతఁడ స్వయంభు
 వతఁడ మహావిష్ణు వతఁడ శివుండు
 అతనికి వేఱలే దనుచు బోధింప
 నతనికి ట్లనివలె నా దేవహళాతి
 మలనూత్రరక్త దుర్దాసంబు చీము
 గలిగిన దుర్గంధకాయంబులందు
 నిరవుగ నా బ్రహ్మ మేరీతి నుండు
 సరవి నా కెఱిఁగింపు సదయాత్మ యనఁగఁ
 గపిలుఁ డాతల్లిని గరిమనుఁ జూచి
 యపు డిట్లు వచియించె నమ్మరో వినుము
 ఇది సోమనాథ విశ్వేశునిపేర
 పదవాక్య భవ్యసు బ్రహ్మణ్యయోగి
 చరణాంబుజాతపట్చరణాయమాన
 పరిపూర్ణ నిత్యసద్భావనిమగ్న

మానస యగువేంక మాంబికారచిత
 మైనట్టి రాజయోగామృతసార
 మం దెన్నఁగాఁ బ్రథమాఖ్యప్రకరణ
 మొందు శ్రీతఱికుండపురిధాముఁడైన
 వీరనృసింహుఁడు వెలయఁగైకొనియె
 ధారుణి నాచంద్రతారార్కముగను.

ప్రథమ ప్రకరణము సంపూర్ణము.

శ్రీ రస్తు.

రాజయోగసారము

ద్వితీయ ప్రకరణము.

శ్రీక రాసందవశీకరం బైన
ప్రాకటభక్తిమై భావ మంతయును
వినుము నీ వత్యంతవేడ్క నోతల్లి
కనఁగ సుగంధదుర్గంధముల్ రెండు
ననుపమపరమాత్ముఁ డంటి రెంటికిని
దనరారఁగాను మేధ్యామేధ్యములను
బ్రతిఫలింపదె భాను భాసురకిరణ
గతిగ సంవ్యాప్తంబుగాఁ దనరార
నతనికి నేమంటె నర్కునిభాతి
అతులితంబుగ నాత్మ కంట దేమియును
మతిమంతులకు నట్లు మలినంబు లేదు
క్షీతి నీవిధంబును జెలఁగి చూడంగఁ
గటిలత్వరహిత మెక్కువగాఁగ నిట్టి
ఘటములోనివిధంబు గ్రమముగ వినుము
సలలితపంచవింశతితత్వములను

బొలుపొందు స్థూలాఖ్య పుణ్యచరిత్ర
 కాయంబులో సప్తకమలంబు లుండుఁ
 బాయక వానిని బరంగఁ జెప్పెదను
 దొలుత నాధారమ స్తోయజాతంబు
 సలలితమా రహస్యస్థానమందు
 గొనకొని నాల్గురేకులపీతవర్ణ
 మును వశషసలను ముఖ్యాక్షరములు
 ననువుగ భూముద్ర నమరుచు నుండు
 నెనసి యచ్చటను గంగేశ్వరుఁ డుండు
 నలరంగ విను దాని కావలివిధము
 దలకొని యంగుళద్వయముమీఁదటను
 ధీరత మీర స్వాధిష్ఠానజలజ
 మాలురేకులతోడ నమరు శ్వేతముగ
 నది బభమయరలా యనువర్ణములను
 అది పక్షిముద్రయం చనఁ దగి మఱియు
 జలజాతభవుఁడు నిశ్చలత నుండు నొగి
 నలఘుప్రకాశుఁ డై యమ్మరో వినుము
 మొనసి యష్టాంగుళములమీఁదఁ దనరి
 యనువుగ మణిపూరకాఖ్యంబు వెలుగు
 నెఱి తేకులును బది నీలవర్ణంబు
 వఱల డాదిఫకారవర్ణము ల్లలి
 యనువర్ణము ల్లలి యాపీతముద్ర

యొనరంగ వెన్నుఁ డం దొప్పుచు నుండు
 పదియంగుళములకుఁ బైన నాహతము
 హృదయ ప్రదేశమందిరముగ నుండు
 భామవి స్త్వాదశపత్రము ల్లలిగి
 హేమవర్ణంబున నింపాండు నందు
 నఖిలవాక్యావళి కాస్పదం బగుచు
 కఖిగఘజలు చఛాఖ్యలు జర్మఘణిలును
 ననువొందఁగా టతా యనులింగముద్ర
 దనకారు రుద్రుఁ డాస్థానాధిపతియు
 నావల మఱి ద్వాదశాంగుళములను
 ధావళ్యరుచి విశుద్ధంబు పదాలు
 దళములై, అఆలు దానికి వర్ణ
 ములు నగునది మత్స్యముద్ర జీవుండు
 అందుండు మఱి ద్వాదశాంగుళములను
 బొందుగ భూమిధ్యమున దళద్వయము
 అందుఁ బావకదీప్తి యలరుచు నుండు
 నందు హంసలు రెండు నమరుచు నుండు
 ధరణిఁ బ్రకాశముద్ర యనంగ నదియ
 పరమాత్ముఁ డచ్చట ప్రభువై వెలుంగు
 నందుకు నవల సహస్రారమందుఁ
 గ్రుందుగ నుండు హకారసకార
 బీజద్వయం బాత్మ బిందువుఁ గూడి

తేజరిల్లుచు నుండు దేవీప్యముగను
 గగనముద్రయు నదె గగ్నొనఁ దల్లి
 సగుణనిర్గుణరూప సచ్చిదానంద
 గురురాజచంద్రుఁడు కొల్వారుచుండు
 సరవి నన్నిటికిఁ దా సాక్షియై యుండు
 పనివడి విను మంబ ప్రాణానిలంబు
 మొనసి యాహృత్పద్మమున నిల్చియుండు
 తఱుచై నవననుఁ డాధారచక్రమున
 విరివిగ నేవేళ విహరింపుచుండు
 అలసమానుఁడు నాభియందు నవ్యానుఁ
 డలరి సర్వాంగంబులందుఁ దానుండు
 గళమున రోమసంఘంబులయందుఁ
 దొలఁగక నాగ వాతూలంబు మఱియు
 ననఘ లలాటమం దాహూర్తపవనుఁ
 డనువొంద ఘ్రాణచుం దాకుకురుండు
 కంటిపై నుండును ఘనదేవదత్తుఁ
 డంట నారంధ్రమం దాధనంజయుఁడు
 అనుదళవాయువు లంగములందు
 మొనసి తత్తత్కార్యములు సల్పుచుండు
 లలిని యిళాపింగళలు సుషుమ్నయును
 నలరార నాధారమందుండి వచ్చి
 మొనసి యాజ్ఞాచక్రమున మూఁడుఁ గూడి

యమవౌందఁగా మఱి యంతట నిలుచుఁ
 దనర సుషుమ్న మంతట నిల్వ కరిగి
 ఘనతగఁ గ్రమముగఁ గ్రాలుచు నుండి
 సరవిగ ఘనసహస్రారంబు సేరి
 గురుతరంబుగ నందు గోప్యమై యుండు
 దేహామధ్యంబునఁ దిరుగు జీవుండు
 సోహం బటంచు సంశోభితంబుగను
 మొనసి యహోరాత్రములను జపంబు
 నొనరంగ నిరువదియొక్క వేయ్యారు
 నూలును జేసి యనూనంబు గాఁగ
 నాటు నూ తొదిగణాధీశునకును
 ఆటువే లా బ్రహ్మ కాత్వేలు హరికి
 నాటువే లారుద్రుఁ డనుదై వమునకు
 వేయి సదాశివ విభవమూర్తికిని
 వేయి యయ్యాత్మకు వేయి గుర్వుకును
 వాసిగ దినమును వరుస నర్పణము
 చేసినఁగాని యాజీవుండు మగుడి
 భాసురమతి నిట్టిభావంబుగాను
 శ్రీసద్గురునిమేటిరీతి నీలాగు
 కాశిగయా ప్రయాగలు నంద యుండు
 దేశికుఁ డటుమహాదేవుఁ డై యుండు
 పొడిమి మీరఁ బెంపొందుచు మధ్య

నాడి సహస్రారనాశమై యుండు
 నదియ సరస్వతి యదె పరంజ్యోతి
 యదె యూర్ధ్వకుండలి యదె సుధాధార
 యదె భూతతతిహేతు వదె తటిద్వల్లి
 యదె చిద్విలాసంబు నదె పరమంబు
 ఇటువంటిసుధ దేహి కెస నంటనీక
 కుటిలమార్గత నధగకుండలి పొంచి
 పటుశక్తి నమృతంబు పానంబు చేయ
 నిటువంటికిలకం బెఱుగక దేహి
 కాయమే నని యహంకారి యై యాత్మ
 నాయకుఁ గనలేక నానావిధాల
 ముక్తి నొందెద నని ముందు గానకయ
 శక్తిచే గర్తముల్ సల్పుచు నెపుడు
 కాశికీ బోయి చక్కగ గంగలోన
 నాశగ మునిగినయప్పుడ తనకు
 నంటువోవునె మోక్ష మబ్బునె తల్లి
 తొంటిపాపము వోయి దొరకు నెసుఖము.

60

◀ జీవన్ముక్తివిచారఘట్టము. ▶

అని యిటువల్కిన నా దేవహూతి
 తనసుతు నీక్షించి తగ నిట్టు లనియె
 పావనచరిత జీవన్ముక్తి నరుని
 కేవిధంబునఁ గల్గు నెఱిగింపు మనిన

జనయి త్రింజుచి యాసత్కుమారుండు
 మనమున హర్షించి మాత కిట్లనియె
 వినవచ్చ జనని యీవిశ్వంబునందు
 మనుజులు వేఱ కర్తంబులు విడచి
 తను దాను దెలిసినధన్యునిఁ జేరి
 పనివడి ద్వాదశాబ్దములు శుశ్రూషఁ
 జేసి మెప్పింపఁగ శ్రీగురుమూర్తి
 భాసురంబుగ వారిభక్తికి మెచ్చి
 యసదృశసిద్ధాసనాసీనుఁ జేసి
 భసితంబు తమఫాలభాగాల నుంచి
 వారితత్పూర్వపువ్రాలెల్లఁ దీసి
 భూరికృపవ్రాలు పొందుగ వ్రాసి
 జడియకుఁ డని వారిజడుపెల్లఁ దీర్చి
 కడువేడ్క రాజయోగప్రకారంబు
 సాంగముగను జెప్పి సాధుపథంబు
 శృంగాటకంబునఁ జేరి చూడుఁ డని
 గురుమూర్తి యపుడు మక్కువ మీఱ శిష్యుఁ
 డరుదుగఁ దనమానసాబ్జమం దుంచి
 పరమార్థసరణి సద్భావంబు మీరఁ
 బరమామృత ధ్యానపరవశత్వమున
 మనసు సహస్రారమధ్యమం దుంచి
 మొనసి తా నపుడు షణ్ముఖి యగుముద్ర

యందుఁ జూడంగ నందంతఁ గన్పట్టు
 నందున లీనమై యంధకారంబు
 బంధురంబై జీవపరమాత్ములకును
 సంధాన మొనగూడుసమయంబు రాగఁ
 బ్రణవమందపరోక్షభావానుగతిని
 ఘణఘణతొక్కరమై గగనమార్గాన
 మొఱయుచు నుండుఁ ద్రిమూర్తిస్వరూప
 పరమార్థ మని దాని భావింపవలయుఁ
 బంచనగంబు లేర్పడఁ గానవచ్చు
 నంచితంబుగ నందు నరయంగ శుభము
 గొనకొనఁ గాత్రైఱుంగులు పుష్పవృష్టి
 యును తరంగములు మయూరపింఛములు
 సలలితవిమలనక్షత్రముల్ దీప
 కళికలు రవిచంద్రకళలు శోభిల్లు
 వింతగ నప్పుడు వెల్లులోపలను
 సంతసింపుచు నుండు సద్గురూక్తముగఁ
 బూనియుండిన పూర్వబోధను జెంది
 జ్ఞానాంజనము దృఢజ్ఞానానఁ జూచి
 కపటప్రపంచాంధకారంబు వాసి
 యపుడు స్థావరజంగమాకృతు లెల్ల
 మొనసి భూమి నడంచి మున్నీట ముంచి
 యనలంబులో వేల్చి యనలంబుఁ జేర్చి

యనలంబు నాకాశమందునఁ గూర్చి
 ఘన మగుశూన్యమార్గంబున నిలిచి
 తఱచగ హంకారతత్వము ల్పైఱ
 నరసి మహాతత్వ మతివేగ దాఁటి
 శ్రీమహితానందసీమనుఁ జేరి
 యాఁకొద మలరి దృశ్యావళు ల్పఱచి
 సలలితానందుఁడై శాంతి వహించి
 వెలిలోను లోలోను వెలయునుగాని
 తెలివిఁ దానని చూచు దివ్యశాంతునకుఁ
 దొలఁగుకర్తంబు వెంద్రోవనుజేరు
 నిట్టిజీవన్ముక్తి యెంతఁ జూచినను
 బట్టుగఁ బరగఁ దపంబు చేసినను
 కాశిగమూప్రయాగలనైన లేదు
 దేశదేశంబులు దిరిగిన లేదు
 వెలయు సంసారము ల్విడిచిన లేదు
 బలు త్సుత్పిపాసాలు వట్టిన లేదు
 శిలల బొమ్మల పూజ చేసిన లేదు
 తలఁచు దిగంబరత్వములలో లేదు
 జడలు దాల్చిన లేదు సర్వకాలంబు
 నడవులు దిరిగిన నలసిన లేదు
 స్నానదానిసకామజపముల లేదు
 మూనంబులను లేదు మాటల లేదు

వితరణంబుల లేదు విద్యల లేదు
 వ్రతములలో లేదు క్రతువుల లేదు
 మతములలో లేదు మహిమలో లేదు
 సతతంబు నన్నియు సల్పువారలకు
 నలరంగ దివ్యస్వర్గాదిభోగములు
 గలిగి యాపుణ్యముల్ కడ ముట్టఁగాను
 సమసినప్పుడ చాల జన్మంబు లెత్తి
 శ్రమములు వడుచుండు సరవిగ నెపుడు
 గనుక స్వర్గాదిభోగము లిచ్చయింప
 కను మనశ్శుద్ధి చక్కఁగఁజేసి పరము
 సద్గతిగాను విచారించి యపుడు
 సద్గురుచే వేదసారంబు దెలిసి
 మమతను విడి కూటమార్గంబు చేరి
 అమలసాంఖ్యముతారకామనస్కములఁ
 గలిగిన యనుభవక్రమములం దెలసి
 సలలిత శివయోగసచ్చిదానంద
 వై రాగ్యసుఖకేళివార్ధిలో మునిఁగి
 వై రాగ్యసంపద వఱలుచుండంగ
 నవధూతభావుఁడై యాత్మను జెంది
 ప్రవిమలజ్ఞానంబు ప్రబలుచుండంగఁ
 దానను నహమును దగ్ధంబు చేసి
 తానను దానై యుండు తత్త్వంబు దెలిసి

నిగమాంతవేత్తయై నిలిచినవాఁడు
 మగు డిందురాఁడు జన్తము నెత్తఁబోఁడు
 మఱికొందఁ టీమహామహిమఁ గానకయ
 గురు నెఱుంగక కర్త గురుచెంతఁ జేరి
 గాథకుఁ జిక్కి దుష్కర్త మార్గమున
 సాధనంబుగ యోగసరిణులఁ దెలిసి
 యలమట నాసనాభ్యాసము లేసి
 చలమున బాహ్యలక్ష్యములు చూపుచును
 కూలంకషములోనిగుఱిఁ గానలేక
 లాలితంబుగ మంత్రలయహతయోగ
 ఫలములం గోరుచుం బామరు అగుచు
 జలబుద్బుదమువంటి జన్తంబులకును
 సిద్ధలం గోరి ప్రసిద్ధమై యోగ
 సిద్ధాంతమందు సుస్థిరమతి లేక
 అగణితవిషయసుఖాసక్తి మీరఁ
 దగ మణిమంత్రసిద్ధక్రియల్ నేర్చి
 మఱి పామరులకెల్ల మహిమలం జూపి
 తిరిగెడువార లీ దేహవాసనలు
 వీడఁగ నేరరు వేదాంతమందుఁ
 గూడ నేరరు వట్టికుంభనగాని
 వరముక్తిఁ బొందెడువాఁడు త్రికూట
 మరయఁగ నిష్ఠమైనందునఁ జెంది

నెలవుగ నౌ త్రివేణీసంగమమున
 జలకంబు లాడి విశ్రాంతివహించి
 వెలిప్రకంచంబును విడిచి యాలోన
 నిలిచి చూచెడితెల్వీ నే నని నిజము
 నరసిన బ్రహ్మవిద్యాధురంధరులు
 దొరఁకొని కాయసిద్ధులు గోరఁబోరు
 నూరక సంసారయుక్తులై యుండి
 ధారాశముగఁ దమ్ముఁ దాము చూచుకొని
 జలజపత్రంబులో జలముచందాన
 నలరి సంసారమునం దంట కెప్పు
 డుండుధన్యులు సిద్ధయోగులు గాక
 ఖండవిద్యలు నేర్చి గర్వంబు మించి
 స్తంభనమోహనోచ్ఛాటనమంత్ర
 జ్యంభణంబులు సూపి చెలఁగెడువారు
 పవనయోగము నేర్చి పటుయుక్తిఁ బెంచి
 యవిరళంబుగఁ దటాకాంతరమంబు
 మహిమఁ జూపుటకుఁ బద్మాసనంబునను
 సహజంబుగా నుండి జనుల మెప్పించి
 బద్ధలై యంతకుఁ బరమైన యోగ
 సిద్ధాంత మెఱుగక చెడిపోవువారు
 కడుపునిండఁగ నుదకంబును బీల్చి
 కడుపున మలమెల్లఁ గడగి శోధించి

యిది యాత్మ సిద్ధి యా నని నిశ్చయించి
 ముదమంది తమలోన ముఱిసెడువారు
 వాయుధారణసేసి వసుధఁ గొన్నాళ్లు
 కాయంబు వేయేండ్లు కాపాడువారు
 ఆత్మానుభవులుగ నరసి వీక్షించి
 యాత్మను గాంచిన యవధూతమూర్తి
 అల నభోమధ్య కుంభాకృతిగాను
 వెలిలోను వెల్లుచు విషయశూన్యముగ
 జలరాశిగతకలశంబుచందానఁ
 బొలుపొంద వెలిలోను పూర్ణమై యుండి
 అంతముఁ దాఁ గాక యంతఁ దా నగుచు
 సంతతానందాబ్ధిచంద్రుడై యున్న
 యతఁడె యోగీశ్వరుఁ డతఁడె ధర్మాత్ముఁ
 డతఁడె పరాత్పరుఁ డతఁడె సద్గురుఁడు
 ఇటువంటి గురుతత్త్వ మెఱుగక నీవు
 మటుమాయగాఁ జిక్కి మై నీడవలెను
 తనవారు పెఱవారు తగుపాటిబంధు
 లనియెడు భ్రమలు సత్యంబుగ నమ్మి
 ననుఁజూచి నీవు కానకు నేగఁదగునె?
 యని పల్కితివి మాయ ననుసరణగను
 భాసురమతి నిట్టి భావంబు విడచు
 నీసుతుఁడనుగాను నెఱివినుతల్లి

నానాఁడు కర్ణముం డత్వ్యుగ్రతఃము
 పూని కేయుటఁజేసి పుత్రుడ నైతిఁ
 గాన నే నీసొమ్ము గాను నిక్కముగ
 మానసంబును నిది మఱచిపో తల్లి
 సుతుఁ డని నన్నిఁకఁ జూడకు మమ్మ
 అతలాదిలోకంబు లన్నియు నేను
 పంచభూతము లేను బ్రణవంబు నేను
 బంచకోశం జేను బరతత్వ మేను
 గణుతింప సోమ భాస్కర వహ్ని లేను
 అణువు మహత్తు లే నఖిలంబు లేను
 సగుణభావంబున సర్వమందుండి
 యగణితవిభవంబు లనుభవించుచును
 పరమైన నిర్గుణభావంబు నొంది
 సరవి నంతటికిని సాక్షి నై యుండు
 జనయిత్రి నాయంద జగములు నుండు
 మొనసి నానాలోకముల నుండు నేను
 అలదర్పణంబులో నాననాబ్జంబు
 చెలువొందఁ బ్రతిఫలించినచందమునను
 నాయందు జగములు నానావిధముల
 మాయగ నీరీతి మలయుచు నుండు
 నటుగాన ముకురమందా ప్రతిబింబ
 మెటువలె దబ్బిరో యెఱిఁగి చూచినను

నటువలె నాయందు నఖలలోకములు
 మటుమాయగా నుండు మైనీడవోలె
 నగణితమైన విశ్వాకృతి యగుచుఁ
 దగిలియుం దగలక తనరెడువాఁడఁ
 గాని నిక్కంబు చక్కఁగ విచారింప
 నేన కర్తయు భోక్త నేన బ్రహ్మాంబు
 అని స్వస్వరూపంబు నప్పుడు చూడఁ
 దనయుఁడు గాఁ డని తద్దయు నెంచి
 కడుదురాశలు మాని కడుభక్తిఁ బూని
 కొడుకు నావేళ సద్గురునిగ నెంచి
 పావనచారిత్ర పరమపవిత్ర
 నీవంటిధన్యుండు నీవంటిసుకృతుఁ
 డేవిధమున నాకు నెస సుతుఁ డైతి?
 దేవ జీవన్ముక్తి దిరముగ నీయు
 మింతియ చాలు మతేమియు నొల్ల
 నంతయు విడచితి నయ్య నీ దయను
 వ నొల్ల భాగ్యంబు నే నొల్ల యదవి
 నే నొల్ల సంసార మే నొల్ల నెల్ల
 నీలీలఁ దెలియక యే యిన్నినాళ్లు
 కాలంబు నూరక గడపుచు నుంటి

సకలలోకాతీత సత్యమా తత్వ
 మిచ్చనైన నుపదేశ మివయ్య దేవ
 అన విని కపిలుఁ డయ్యంబ కిట్లనియె
 జనని నీ వత్యంతసద్గుణవతివి
 కావున నీరీతిగా బ్రహ్మవిద్య
 కావలె నంటివి గలుగదా' నీకు
 నని యిట్లు పల్కి సిద్ధాసనమందు
 దనతల్లి నునిచి యత్తటి లలాటమునఁ
 జెలుపుగ వీభూతిచే జుక్క పెట్టి
 మలినంబుఁ బోఁ ద్రోసి మస్తక మంటి
 బోధింపఁ దొడఁగె నాపుణ్యసాధ్యి కౌగి
 సాధురక్షకుఁడు నిశ్చలత నిట్లనియె
 నోయమ్మ నీవింక నొగి నిశ్చలముగ
 మాయాప్రపంచంబు మానసమందు
 మఱచి నిర్ణాయవై మామాట నుండు
 మిరవుగఁ బరమార్థ మేర్పఱిం చెదను
 దేవ నీ విప్పుడు దేహంబు గావు
 నీ వింద్రియంబులు నిజముగఁ గావు
 నీవు స్త్రీయును గావు నీవు నపుంస
 భావంబు గావు గొప్పగఁ బురుషుఁడు

ధారివి గావు నిం దలచు వృక్ష పశు
 ధారివి గావు సత్యంబును వలల
 భావనాతీత సద్బ్రహ్మంబు నీవు
 నీవ యఖండంబు నీ వవ్యయంబు
 నీవ ప్రకాశము నీవ బ్రహ్మంబు
 భావింప నిను నీవు పరగ నెఱుంగు
 కనిపించువస్తు వెక్కడనైన లేదు
 అని యిట్లు పల్కిన నాయుంతి సుతుని
 గనుఁగొని పల్కెఁ జక్కనియుక్తి మెఱయ
 విను మని యాతఱి వెన్నుని కెలమి
 నేను బ్రహ్మంబు నై నిర్వికల్పంబు
 గా నుండఁగానె యాకరణి నిద్రయును
 ఆహారమును గల్గు నట్లుండు తేమి
 యోసఱో విచిత్రమై యున్నది దీని
 భావంబు దెల్పు తప్పకు మన్న నతఁడు
 దేవహూతికి నిట్లు దెలుపఁగఁ దొడఁగె
 ఇది సోమనాథవిశ్వేశుని పేర
 పదవాక్యభవ్యసు బ్రహ్మణ్యయోగి
 చరణాంబుజాత షట్పరణాయమాన
 పరిపూర్ణనిత్యసద్భావనిమగ్న

మానస యగు వేంకమాంబికారచిత
 మైనట్టి రాజయోగామృతసార
 మం దెన్నఁగా ద్వితీయప్రకరణము
 పొందుగఁ దఱికుండపురిథాముఁ డైన
 వీరనృసింహుండు వేడ్క గైకొనియె
 ధారణి నాచంద్రతారార్కముగను.

ద్వితీయప్రకరణము సంపూర్ణము.

శ్రీ రఘు.

రాజయోగసారము

తృతీయప్రకరణము.

శ్రీరాజయోగసుస్థిరమహామహీమ
సారమై వెలుఁగు ముజ్జగములయందు
హరిణాక్షి నీ విష్ణు డడిగినప్రశ్న
సరవిమై విను మది సంతసంబుగను
ఘనతరమోహదుగ్ధింబులు రెండు
తనరారఁగా మనోధర్తంబు లరయ
బలము లై తగుఱుత్పాసలు రెండు
నలప్రాణధర్తంబు లనఁబడుచుండు
మర్తంబు విను జన్మమరణము లేహ
ధర్తంబు లనఁబడు తల్లిరో వినుము
ఇదియ షడూర్తులై యెల్లకాలంబు
గడలక యాత్మను గలసిన ట్లుండు
నాయాత్మ కొక్కటి నంట దూహింప
నాయాత్మ సాన్నిధ్య మందు సంతతము.

పంచవింశతి ప్రకరణములు.

గగనంబు శ్రోత్రమై గగనసంబంధ
మగుచున్న శబ్దంబు నాలింపుచుండు

అనిలంబు త్వక్కు లై యనిలసంబంధ
 మనఁదగుస్పర్శ మొయ్యననైనఁ దెలియు
 ననలంబు చక్షు లై యనిలసంబంధ
 మననొప్పు రూపంబు నరుదుగఁ జూచు
 జలము జిహ్వాజలసంబంధ మగుచు
 విలసిల్లు రసమును వింతగఁ గ్రోలు
 జగతియ ఘ్రాణమై జగతిసంబంధ
 మగుచున్న గంధంబు నగునిద్ర దనరి
 వరుసగఁ బలుకును వాగింద్రియంబు
 చరియింపుచుండును జరణేంద్రియంబు
 సొరిదిగ నిచ్చి పుచ్చుకొను హస్తములు
 సరవిగఁ బాయుపస్థలు రెంటివలన
 జలమలంబులను విసర్జించుఁ దల్లి
 నిలయంబు లై యుండు నెఱి నెందుకైన
 మనసున సంశయ మానుము జనని
 తనర నేమైనఁ జిత్తము విచారించు
 నన్నియు నేను నే నని యహంకార
 మున్నతత్వంబు నుప్పొంగుచు నుండు
 వంతగకరణరూప మగుచు జ్ఞాతృత్వ
 మంతటఁ దా నెప్పు డమరుచు నుండు
 మొనసి ప్రాణాపానములు సంతసంబు
 జనని యుచ్చాస్వసనిశ్వాసరూపములు

నలినమిత్రామిత్రనాడులలోన
 నలరఁ జరించు సోహం సోహ మంచు
 నదియ జపాఖ్య మహాసుంత్రసంజ్ఞ
 యదే జీవపరమున కై క్యంబు దెల్పు
 నకుటిల మా హృదయంతరస్థలిని
 నొక్కయష్టదశపద్మ మొనరుచు నుండు
 నాలోన హంసదీపాకృతి యగుచుఁ
 దాలిమి మా నష్టదశములమీఁదఁ
 గరువలి చలనంబు గల్గినకతనఁ
 బరిశోభితంబుగఁ బ్రసరించుచుండు
 నొక్కొక్కదశమున నొక్కొక్కచింత
 తక్కిక గల్గుఁ దద్ధర్మంబులెల్ల
 వరుసఁగ దెల్పెద వారక తల్ల
 సురరాజదశమున సుకృతంబుచింత
 బలువహ్నిదశమున భకీంచుచింత
 అల యమభాగమందలి పాఠచింత
 సరవి నైఋతిన దోషము లెన్నుచింత
 నెఱి వరుణునిదిశ నిద్రంచుచింత
 చాలవాయువుదిశ సంచారచింత
 యాలోన ధనదుని యులధర్మచింత
 వఱల నీశాన్యాన వైరాగ్యచింత
 సరవిగ నాజ్యోతి జలజమధ్యమున

20

బన్నుగనిల్చినః బరమార్థచింత •
 యెన్నెన్ని చందంబు లీశరీరమున
 ఖండవృత్తులుగఁ బ్రకాశించుచుండు
 దండిగ నీవది దగనేమిగావు
 ఆవేశఁ జెప్పినయట్టిచందమునఁ
 బావన మగుపర బ్రహ్మాంబు నీవు
 గగన మద్దములోనఁ గన్నట్టుకరణి
 నగణితంబుగ బ్రహ్మ మాబుద్ధియందు
 బ్రతిఫలింపుచుఁ జిదభ్యాసాఖ్య నమరె
 నతఁడు జీవుఁ డనంగ నలరారె వినుము
 అలరార నాజీవుఁ డాననాబ్జమున
 వెలసి జాగ్రతయందు విఖ్యాతి నమరి
 స్థూలాభిమాని యై సొంపుగ విషయ
 జాలంబులం గ్రీడ సల్పుచు నుండు
 తనరఁ గంతమునందుఁ దై జసాఖ్యమున
 ననువుగ సూక్ష్మదేహము నావరించి
 యంతరింద్రియముల ననుసరించుకొని
 వింతవింతగ స్వప్నవిభవంబు గాంచి
 తదనంతరమున రుద్రగ్రంథిఁ జొచ్చి
 పదిలంబుగా నందుఁ బ్రజ్ఞాఖ్య నలరి
 కారణదేహంబు గైకొని యచట
 ధీరుఁ డై యంతరింద్రియముల నడఁచి

తెఱఁగార నట సుషుప్తిని జెంది యవల
 సురుచిరమైన విష్ణుగ్రంధిఁ జొచ్చి
 ఘనమహాకారణాంగంబు ధరించి
 యనువుగ నచట తుర్యాఖ్య వహించి
 మఱియు నందుండి బ్రహ్మగ్రంధిఁ జొచ్చి
 సరవిఁ దుర్యాతీతసంజ్ఞ వహించి
 క్రమముగ నాధారకమలంబు చేరి
 అమర నచ్చట పరమానంద మేమొ
 కరచుర్ధి క్షణముండి క్రమ్రం దిరిగి
 సరగున సామపంచకమును గూడి
 మొనసి యాజ్ఞాచక్రమున నిల్చియుండు
 వనజాస్త్రుఁ డుదయించి వచ్చినజనులు
 మురసి తత్తత్కార్యములు సల్పుచుగిది
 నరయ భూమధ్యమం దాత్మభాస్కరుఁడు
 నిలిచి యుండినవేళ నిఖలేంద్రియంబు
 నలరారఁ దమపను లన్ని గావించి
 యవల సుషుప్తియం దనుదినం బడఁగు
 నవియొల్ల నీవు పాయక విను మమ్ము
 అనువొంద నివియ నీవైనసుషుప్తి
 నను నిత్య మొందకు నశ్వరం బగుచు
 నీకు నాశము లేదు నిత్యం బటంచుఁ
 బ్రాకటంబుగ శ్రుతు ల్పల్కుచు నుండు

కావున విలయ మక్కడ నీకుఁ గలదె ?
 యీవిధ మింద్రియావస్థల నైన
 భావమెల్లను తేటపఱచెద వినుము
 సావధానంబుగఁ జక్కఁగ నిపుడు
 ఎపుడు నీదేహంబు నెఱిగెడు తెల్వి
 యెపుడు సుషుప్తి తా నెందును బోయె
 సహజంబుగా దాని సరవి నెట్లనిన
 నహ మనియెడుభావ మాసుప్తిలోను
 లయ మైనవేళ నీ లాలితజ్ఞప్తి
 జయముగ నచట నే సాక్షియై యుండు
 ఇది లేక యుండిన నింతలో నెలమి
 నిదుర మేల్కని లేచి నే నింతతడవు
 పాలువాండఁగా నిద్రఁ బోయితి నంచుఁ
 దెలియువా రెవ్వ రా తెల్వియు గాక
 యానిర్గుణజ్ఞప్తి యందుండఁగానె
 పూని యహంకృతి పొడము గ్రమ్మరనె
 యానిర్గుణజ్ఞప్తి యట లేకయున్నఁ
 బూని దానికి నిదె పోకడై యుండు
 మందమై దేహంబు మఱచు టేమనిన
 నం దహంకృతిక లేక యానిర్గుణాత్మ
 తాను దానై యుండు తన్నయత్వమునఁ
 గాన నహంకృతికరణి సంతతికి

నమర కారణ మయ్యె నాయహంకృతికి
 నమలాత్మ కారణ మని చెప్పఁబడును
 ఆరీతి యెట్లన్న నయ్యహంకార
 మారయ సుప్తియం దణఁగినయప్పు
 డుండు వెలుంగుచు నుండును జ్ఞప్తి
 యుండఁగి గద మఱి యొకకొంతప్రాధ్ద
 గనినపిమ్మట నైన గ్రక్కున లేచి
 గను నీ ప్రపంచసంగతు లాత్మ నిచట
 నుండక యున్నను నూహింపరాదు
 ఖండితంబుగ సర్వకారణ మాత్మ
 ఆయహంకృతి హేతు వఖిలకృత్యములు
 నాయహంకృతి శూన్య మైనవేళలను
 సత్యాత్మ కీ ప్రపంచక్రియల్ లేవు
 నిత్యమై శుద్ధమై నిర్వికారమునఁ
 దాను దానై తాను తనలోన వెలుఁగు
 గాన నాత్మయ నిర్వికారనిర్గుణము
 ఇల స్వయంజ్యోతియై యిది ప్రకాశించె
 లలిఁ దలంపంగఁ గాలత్రయంబునకు
 ఆరయావస్థా త్రయమునకు దేహ
 కారణాలకు మూలకారణం బగుచు
 సుక్షే త్రనయనాగ్రసుషిరాంతరమున
 నక్షయం బై షరమామృతనిత్య

పరిపూర్ణమై పర బ్రహ్మమై విమల
 తరమై పరాత్పరతత్వమై భేద
 రహితమై యమితమై రమ్యమై చూడ
 నహజ్జమై యచలమై శాంతమై యొనర
 సదమల వేదాంతసారమై మఱియు
 నిదురకు మొదలుగ నిర్మలం బైన
 తెలివికిఁ దుదయైన దేదీప్య మగుచు
 సలలిత మై సర్వసాక్షి యై దనరి
 గణనాధికానందకారియు నగుచు
 నణువుకు నణువైన యనవరతంబు
 నామహత్తుకు శుభాత్మై రెంటికన్న
 తా మించి పరమసత్తామాత్ర మగుచు
 వెలిలోను శూన్యమై వెలిలోను నంది
 వెలిలోను గాకయ వెలుఁగుచు నుండు
 అది నీవుగాఁ జూచి యానంద మొందు
 మదియెట్ల నే నొను నని యంటివేని
 అద్దంబులోఁ జొచ్చినటువంటి గగన
 మద్దంబు భిన్నమైనప్పుడు తనకుఁ
 గారణమైన నాకాశానఁ గలయు
 నారీతిగా బుద్ధి యణగినపిదప
 పరికించి జీవుఁ డన్పంచవింశకుఁడు
 అరయఁగ షడ్వింశకాభిధానంబు

కలిగిన యా బ్రహ్మకళయంద గలయు
 నెలనాగ భావింపు మిది సౌఖ్యసరణి
 నిది శాస్త్రములచేత నెఱిగినంతటనె
 పొదలెడు సంశయంబులు వీడరాదు
 వరశక్తి సుజ్ఞాన వైరాగ్యసరణి
 నరయుచు నీయోగ మనవరతంబు
 మననంబు చేసి సమృత మొందవలయు
 మననంబు సేయక మఱి యుండిరేని
 యామనంబున నింద్రియాదులఁ గూడి
 కామాదిశత్రువర్గము నాశ్రయించు
 కావున మది జక్కఁగం బట్టి నిలుప
 గావలె నిల్ప కెక్కడి దీ మనంబు
 తారకయోగావధాని యైనట్టి
 ధీరుఁడు దాని నిందింఁగ నేర్పు
 సని యిట్లు నలుకఁగ నాచంద్రవదన
 తనయుని జూచి సంతస మార ననియె

90

❖ తారకలక్షణము. ❖

ఓతండ్రి తారకయోగలక్షణము
 ఖ్యాతిగఁ జెప్పి న న్నడతేర్చు మనఁగ
 నానంద మంది మహామహుఁడు గని
 పూని యిమ్మెయి నొగి బోధింఁగ దొడఁగఁ
 గ్రమముగ సకలయోగంబులయందుఁ

విమల మై శ్రేష్ఠమై వెలయు తారకము
 వినవమ్మ యిది రెండువిధములై యుండు
 నొనర పూర్వాపరయోగంబు లనఁగ
 నమర నచ్చట పూర్వ మగుతారకంబు
 క్రమముగ రాజయోగం బపరంబు
 గరిమమై పూర్వయోగము తొల్ల వినుము
 దిరముగ నెల్ల మూర్తిమయంబు నగుచు
 భాసురలీల దూపగుణంబు లైన
 యాసోమసూర్యబింబాంతరాళమునఁ
 దళతళవెలిఁగెడు తారకలోన
 నెలవుగ నొనఁగూర్చి నిటలంబు చేర్చి
 యొక్కింత భ్రూయుగం బొనరంగఁ బైకి
 నిక్కించి నడిమింట నిల్చి చూచినను
 అచట నాత్మప్రత్యయంబు లావేళ
 ప్రచురంబు లై తోచు బహువిధంబులను
 అవి చూచుచును మనం బట్టట్టు వోక
 యవిరళ ప్రజ్ఞతో నచట నిల్చుచును
 మన మట్ల నిల్చిన మారుతం బవుడు
 యనివడి తాఁ బట్టువడియుండు నచట
 పాసఁగ మారుతమనంబులు గూడి యున్న
 నసదృశం బగుబుద్ధి కప్పు డేకాగ్ర
 భావంబు కల్లు నాభావంబు సగుణ

భావంబు లెల్ల తప్పకచూచుచుండు
 నాచూపు ప్రశ్నయం బభ్యాససరణి
 చూచుచుండఁగ నందు సుచిదంబురాశి
 యందు దృశ్యంబులు నడఁగి యిన్నిటికిఁ
 జేందినయెటుక తా శేషించి యుండు
 మొససి ధ్యాతధ్యానములు లేక యుండు
 వినరాక యిమ్ముగ వెల్లుచు నుండు
 నది యమనస్కాఖ్య మగువరయోగ
 మదియ దానికిఁ బరం బైనది లేదు
 క్రమముగ సకలయోగవిధానములకు
 రమణీయ మై తాన రా జగుచుండు
 కావున రాజయోగం బనుపేర
 సావనమై గోప్య భావ మై యుండు
 మురువుమీరఁ ద్రికూటమునకుఁ బూర్వీకఁ
 బరికింప నొప్పును బావనానలము
 దానిపై భూమ్యాది తత్వంబు లైదు
 పూనిన వర్ణము ల్బొలుపొందు చుండు
 నానిగ్గులో నుండు ననలమండలము
 దానిలోఁపల నుండు తరణిమండలము
 మఱి దానిలోఁ జంద్రమండల ముండు
 నరుదుగ దానిలో నంకురం బొకటి
 అదియు భవ్యాకార మై చెల్వుమీర

నది దీజ మై యుండు నఖిలంబులకును
 అచట బ్రవర్తించు నఖిలదృశ్యములు
 ప్రచురంబుగాఁ బరాత్పరవస్తు వరయు
 ఘనత రావోజ్యోతిగతిని రేఖలు
 మొనసి యంతర్బాహ్యముల వెల్లుచుండు
 నారయ నుకనిషదర్థసూచకము
 వేలు చిత్తములేక విన దృఢంబుగను
 అలరార నీలతోయదమధ్యమందు
 వెలుఁగు విద్యుల్లేఖవిదమున మఱియు
 సురచిరనీవారశూకంబు పగిది
 నరయ నీలచ్ఛాయ నలరుచు మఱియుఁ
 జెలువంద పావకశిఖదానినడుమ
 బలముగ వ్యాపించి పరమాత్మ యుండు
 నిది బ్రహ్మ మిదె శివుం డిదియ విష్ణుండు
 నదియ దేవేంద్రుండు నదియ యక్షరము
 అదియుపో పరమంబు నదియే స్వరాట్టు
 నదియ సత్తామాత్ర మని యార్యజనులు
 తఱచుగ వైవభేదంబు లెన్నుదురు
 పరతత్వమున భేదభావంబు లేదు
 నామరూపంబు లెన్నఁగ వేలులైన
 హేమంబునకు భేద మెందైనఁ గలదె?
 ఆరీతి వెల్లు నాయాత్మఁ జూచుటకు

సారమై యుండును శాంభవిముద్ర
 వలనొప్ప క్షలయ గావలె నెట్టులనిన
 నరుల పాడ్యమిదృష్టి యమవసవృష్టి
 అల పౌర్ణవమిదృష్టి యనెడుసంజ్ఞలను
 విలసిల్లుచును మూఁడు విధములై యుండు
 నరగ నీమూఁటిలోపల తొలిరెంటిఁ
 బరిహరింపుచు మహాప్రజ్ఞ దీపింప
 సరవి మూఁడవచూపు సాధింపవలయు
 నరయ నేర్పున లక్ష్య మనువెలదృష్టి
 కలిగి రెప్పలపాటు కలగకుండినను
 విలసిత మగుశాంభవీముద్ర యగును
 ఈముద్ర ధరియించి యేకాగ్రమతిని
 యామద్యయము చూడ నపుడుమానసము
 కరువలి క్షీరోదకన్యాయ మగుచుఁ
 బరువడిఁ గూడి లోపల నిల్చియుండు
 నొనరంగ నందులో నొకటి చలించి
 చన రెండవదియు నాసరణిదీపింప
 నారెంటి నొకచోట నమరంగఁ గూర్చి
 సారంబు తనర నిశ్చలత వహించి
 నిర్వికల్పసమాధి నిలచిన నదియ
 సర్వంబు గనుఁగొను సత్పథం బరయ
 రాజయోగంబు విరాజమానంబు

నల య స్తిభాతి ప్రియములు భావింప
 సత్తులింగ మనంగ సహజమై యుండు
 చిత్తన నంగంబు చెలువంబు మీరు
 నీరెండు నొక్కటి యే యై నదృశ్య
 కారణమై విశ్వగచ్ఛమై వెలుంగు
 నలఘనాదము లింగ మనంగఁ బంపొందు
 నల బిందు వగుచును నమరు నారెండు
 ఘనత సాంఖ్యం బైన కళ యగునదియ
 వెను నగునాదంబు బిందుకళయన
 నీమూఁట కాధార మేస్థాన మనిన
 కోమల మైన త్రికూటస్థలమున
 లలితమై యొప్పునీలచ్ఛాయవలెను
 పాలుపొందునట్టి యాపోజ్యోతిసడుమ
 విలసితచిచ్ఛిందు వెలుంగుచు నుండు
 నలర నాబిందులోన లఘునాదంబు
 నలుకుచు నుండును బరమార్థ మైన
 కళనాదబిందుసంకలితమై యుండు
 ఆదె మూల ప్రకృతియు నదె దేవహూతి
 పదిలంబుగాను త్వంఁద తత్పదములు
 అసిపదభౌవ మింకలర తేటగను
 పాస గఁ జెప్పెద విను బొంపిరివోవ
 తనరంగఁ ద్వంపదార్థము జీవుఁ డనగ

విను తత్పదార్థంబు విమలచిదాత్మ
 ఈరెంటి కై క్యంబ యెస నసిపదము
 సారోక్తిగా నీవు సరణి భావింపు
 మదె తత్వ మదె భావ మదె నిరాలంబ
 మది సర్వసాక్షి నీ వదియ తలంప
 నలరంగ నీచంద మనవరతంబు
 తలఁపుచు నుండు; నంతర్లక్ష్యమందు
 వెలుపల లోపల వెలిని యానడుమ
 పాలుపొంద వెలుఁగు నాపోజ్యోతియందు
 నిదుర జెందినరీతి నిల్పితివేని
 యదియ యంతర్లక్ష్య మని చెప్పబడును
 అది మహాకాశచిదాకాశ మనఁగఁ
 బొదలు చిదంబరం బొనరంగ వినుము
 తనరార నీనభాధారము చేసి
 యొనరంగ నొకటితో నొక్కటిగూర్చి
 యగణితం బైనచిదంబరస్థలిని
 తగ నిల్ప నదియ యంతర్లక్ష్య మగును
 జనని నీమనము నిశ్చల మైనదనుక
 మొనసి యంతర్లక్ష్యముద్ర యేమరకు
 మది యేమఱిన నిర్జరాదుల కైన
 మది సంశయంబులు మానవు దల్ప
 కావున నీవిష్ట క్రమము దప్పకయ

కై వల్యచిన్తా త్రకళయందు బుద్ధి
 నాటించి సచ్చిదానందఃపదంబు
 పాటించి నీవని భావింపుచుండు
 తెలిసిన తెల్వీయుం దెలియని మఱపు
 తెలియ కానందదాబ్ధి దేలి యుండినది
 బ్రహ్మసాక్షాత్కారపద మని తెలియు
 బ్రహ్మానుభవ మందె షట్టుగ నిల్పు
 మెఱుక నీ వనుచు నీ వెఱింగినవెన్క
 వఱల నీదేహంబు వాసన ల్తుగుడ
 కలిగిన నది బంధకము గాదు నీకు
 వల నొప్పు సాదృశ్యవాక్యంబు వినుము
 చెలువొంద ముత్యపుఁజిప్పలో వ్రాలి
 సలిలంబు ముత్యమై సరవిఁ జిప్పనొగి
 తొల్లిటివలె నీలతోయమై పోవు
 తల్లి నీ వారీతి ధన్యత నొందు
 నీయాత్మ నీవయై నిల్చినవెన్క
 మాయ నిన్నంటునే మాయ యేదనిన
 నిన్నుఁ గానక తన్ము నీ వన భ్రమసి
 యిన్నాళ్లు షరమార్థ మెఱుఁగకయున్న
 ఇదియపో మాయ యిం కెయ్యది గాదు
 మది నెన్న నొకరూపు మాయకులేడు
 అదియ నిర్వచనీయ మదియనిగాదు

అది గల్గి లేనిది యదియయవిద్య
 యదియెట్లు జని యుంచు నది యెట్లు లడఁగు
 నది తేటఁజుచు మనంగ నిట్లనియె
 పరిశుద్ధమైన నభంబు వీక్షింప
 సొరిపి నీలచ్ఛాయ చూపట్టునటుల
 నిర్మలమై వెల్లు నిర్గణమందుఁ
 గర్మంబు గర్మగఁ గల్గినమాయ
 యెందెందుఁ జూచిన యేకమై పొంది
 యుంది యంచును జూడ నుండును మాయ
 యెందు లేదని చూడ నెటులేదు మాయ
 యందునీలత్వమా కాశంబు నందు
 నెటువలె దబ్బరో యెటుకతోఁ జూడ
 నటువలెనే దబ్బరై యుండు మాయ
 యిదివరదాక ని న్నైనసినమాయ
 మదితోడ నీమాయ మాయమై పోయె
 మాయలోఁకల మాయ మహనీయమాయ
 యియఁఖండజ్ఞప్తి యెటుఁగనిమాయ
 యిటువంటిపరమార్థ మిద్ధాత్రిలోన
 కుటలచిత్తులకు సద్గురుదూషకులకు
 నత్యంతవిషయేంద్రియాసక్తులకును
 సత్య మూహింపని సంశయాత్తులకు
 భీతాత్తులకు మిత్ర భేదవాదులకు

సీతిశూన్యులకును నిర్దయాత్ములకు
 కామంబు గల యహంకారచిత్తులకుఁ
 గామకర్తాసక్తి గల్గువారలకు
 నుపదేశ మిచ్చిన నూరకలేని
 విఠరీతసంశయవితతులు చెలఁగు
 గాన ధృఢజ్ఞానకలితులు గారు
 గానసీపద్విద్య గావలె నంచు
 నడిగి నప్పడనిశ్చితార్థుఁ డటంచు
 నెడఁబాయకే విద్య యియ్యఁగరాదు
 ఈవిద్య కర్ణుఁ డింకెవఁ డంటివేని
 పావనవైరాగ్యపద్ధతు లెఱిఁగి
 తలఁగక మొదటి సాధనచతుష్టయము
 చెలఁగ కభ్యాసంబు చేసినవాఁడు
 శమదమాదులు గల్గి సద్గురుపాద
 కమలంబులే గతి గా నమ్మువాఁడు
 కనులముందఱి పరాంగన నిల్చియున్న
 తను గన్నతల్లిగఁ దలఁచినవాఁడు
 పరులవిత్తము లగువడిన వీక్షించి
 సరగునఁ దనకేలు చాఁచనివాఁడు
 ఎక్కడి సంసార మెక్కడ గల్గు
 నెక్కడ నడఁగు నే నెవ్వ డటంచుఁ
 దనుదాన వెఱకుచుం దనమనంబునను

యని బూని యీశ్వరార్పణము చేయుచును
 విగతసంకల్పుడై విహితకర్తములు
 తగ సల్పుచును భూతదయగలవాఁడు
 సంతతంబును యదృచ్ఛాలాభమునకు
 సంతసింపుచు సాధుజనులతో మైత్రి
 శాంతవర్తనముచే సల్పెడువాఁడు
 శాంతవేత్తల నొక్కసారి వంచించి
 యది దెల్పు మిది దెల్పు మని త్వరపడక
 సదమలుడై ధర్మ మనవరతంబు
 కారణగురుమూర్తి గన్గొన్న లోన
 సారెకు మెలఁగుచు సావి యింకేమి
 శరణంబు లేదు మీచరణద్వయంబు
 శరణంబు నాకు నిశ్చయముగా ననుచుః
 బదరి తా నడుగక భక్తి యేమరక
 చెవఱక శుక్రాక్ష సెడువాఁడు
 అవనిలో విద్యకు నర్హుడై యుండు
 నవలసంశయములు నన్నియుం దీరు
 నిటువంటిసద్విద్య నెఱుగనేరకయ
 మటుమాయచే జిక్కి మదమత్తులైన
 ఘోరాత్మకులువారు గొఱ్ఱెలు గాక
 నారి కెక్కడిది జీవన్ముక్తిసుఖము
 అందందుఁ ఠాతిర్యగ్గుంతులతుల

యందు జనింపుచు నడఁగుచు నుండు
 పాలుపొందవటుకొంత పుణ్య వేషంబు
 కలిగి యామనుజుఁడుగాఁ బుట్టి యపుడ
 కవచచ్చు మోక్ష మేగతినై న నిపుడు
 గవలేనివానికిఁ గల్గునే యవల
 నిపు డ్దిట్ట సుజ్ఞాన మెఱుఁగనివారు
 చపలాత్మలై మఱి జన్మ జన్మమున
 నానంబు చేసి తత్పారంబు లేని
 కూపాన మఱి మునుంగుచుఁ దేలుచుండు
 రిటువంటిసంసార మెసలారు చుండి
 నటువిరక్షిని దోసి పరమాత్ముఁడైన
 కారణగురు చేరి కడతేరినట్టి
 ధీరమూలముఁ డాదిదేవుఁడై నిల్చి
 నన్నుగఁ దనఘటస్థారభ్రమునను
 ఎన్నిదినంబు లిం కీధరయందు
 విహరింపుచుండును విశ్వ మంతయును
 సుహిచు మీర వినోదమాత్ముఁడై చూచుఁ
 నలఁపున విధినిషేదము లెంచబోఁడు
 చెలఁగి తా నొకరిని నేవించబోఁడు
 భేదవాదులతోడ బిట్టుగఁ దర్క
 వాదము లొకఁడు వదలి డెప్పుడును
 ఎందుఁ జూచినఁ గాని యెఱుఁగనివాని

220

చందంబుతోఁ గడు సాత్వికుఁ డగును
 నతులప్రకాశుఁడై యానంద మొందు
 నతఁ డిల నవధూత యనిపించుకొనును
 విలసితముగ బ్రహ్మవేత్తలక్షణము
 తెలిపెద విను మింకఁ దెఱుఁగునోతల్లి
 గురుకటాక్షంబున గుఱియందు భ్రమసి
 గురుతరసంసారగోష్ఠియందుండు
 నమలుఁడై తౌకిక మనుసరించుకొని
 యమరంగ శత్రుమిత్రాదుల బ్రహ్మ
 భావంబుగాఁ గని పరమతత్వైక్య
 భావుఁడై యెపుడు నిర్భరచిత్తుఁ డగుచు
 వాసి నింద్రియముల వ్యాపారములను
 జేసి యడంగును సిద్ధం బటంచు
 పరమాత్ము తా నను భావ మేమనక
 యరుదుగ సంసారి యగు నొకవేళ
 నుప్పొంగి యోగియై యుండు నొక్కతఱి
 నెప్పు డెట్లుండుట నెఱుఁగంగరాదు
 ఘనమైన రాజయోగ ప్రకారమునఁ
 దనయభీష్టముగ స్వతంత్రుఁడై మఱలు
 జల మంటనట్టియీ సరణి దీపించు
 నలరు దేహంబున నబ్జపత్రమునఁ
 దనరంగ జలమునఁ దా నంట దెపుడు

మనుజులు కొంద రా మహిమఁ గానకయ
 సంసారియై మనచందంబు నుండి
 హంసస్వరూప మెట్లగును వీఁడంచు
 దూషించుచుండురు దొడరి యారీతి
 దూషించువారికిఁ దొలఁగక యోగి
 చేసినకష్టమియి లేవు నాక్షణమ
 వాసిగఁ గొంద తా వరయోగియందు
 నిలుకడగా భక్తి నిల్పి సంతతము
 వెలయుఁ దద్గుణములు వినిపించు చున్న
 వారికి నాయోగి వాంఛలు లేక
 ధీరుడై చేసినదివ్యపుణ్యములు
 చేరుచు నుండుఁ బ్రసిద్ధంబుగాను
 సారె కీలో కానుసారంబుకొఱకు
 నిర్మలుఁ డగుయోగినేర్పునం జేయు
 కర్తముల్ రెండుభాగంబులై పోవు
 సతనికి సీరెండు నంట దూహించు
 నతఁడు నిర్విషయుఁ డై యానందమొందు
 ఆల తొలియవధూత యాబ్రహ్మవేత్త
 పాలుపొందునమయము పొందుచుండునోగి
 అతఁడు విరక్తుఁ డై యడవిలో నున్న
 నితఁడు సంసారియై యింటిలోనున్న
 నెక్కవ తక్కువ లెన్నంగరాదు

తక్కక మోక్ష మిద్దరికిని సమము
 పాలుపొంగ నంచితపూర్వజన్మమున
 బలముగఁ గేశవోపాసన సి
 గురుతపమోక్షంబు కోరినకతన
 రువడి గా సుఖస్థారభగతిని
 అనున గురుసారి యై ముక్తి నొందెఁ
 బరికించి చూడ నస్వరమావధూత
 అల పూర్వజన్మంబుఁందు శంకరుని
 చెలఁగి యుపాసనచేసి భావమునఁ
 గ్రమమున మోక్షము కామించుకతన
 రమణీయశైల విరక్తుడై నిల్చి
 మోహపాశములను మొదలంటఁ గోసి
 సాహసుడై ముక్తి సాధించుకొనియె
 నిరువురకును మార్గ మేకమేగాని
 ధరఁ దల్లి వినుము భేదము లేదు చూడ
 మదిలోఁ నీ విష్టి మహిమ భావించి
 మదికి రమ్యం బైనమార్గముం దుండి
 గురుతపముగఁ బంచకోశంబులకును
 బరచు నీ నైయున్న భావంబుగనుము
 అన విని యాచేవి యాత్మజుఁ జూచి
 విను మోక్షరబ్రహ్మ వేదాంతవేద్య.

❁ పంచకోశ ప్రకరణము. ❁

పంచకోశంబుల భావముల్ దెలియ
 నంచితంబుగఁ దెల్పు మన నతం డనియె
 విను మంబ యన్నంబు విఖ్యాతి బ్రహ్మ
 మనిశ్రుతియందలి యలరంగఁ బడియెఁ
 గమలాత్తవార్షి కకరములవలనిఁ
 గమలంబు లుపయించె ఘనసస్యసమితి
 నాయె నయ్యోషధు లన్నమై యొప్పె
 నాయన్న రసము దేహం బయ్యె నిట్లు
 అది మాత్మ యని కొందఱు దృద్ధశ్రద్ధ
 మని సశ్రద్ధ మని నిగమాంతము ల్వలుక
 గాని దేహం బాత్మ గాదు భావిం
 మానిని యీ ప్రాణమయ మాత్మ యంచు
 పదరి కొందఱు మించి పల్కుచుండుదురు
 విదితంబుగా దానివిధము భావింప
 నది సూక్ష్మ దేహింగ మది యస్థిరంబు
 నది యాత్మ యని చూడ నర్హంబు గాదు
 అల మనోమయకోశ మాత్మ యటంచు
 చెలరేగి కొందఱు చెప్పుచుండుదురు
 అది సంశయాత్మకం బది యణుమాత్మ
 మది చంచలము గల్గ నాత్మఁ గాఁబోఁడు
 అలఘువిజ్ఞానమయ బ్రహ్మ మగుచుఁ

బలుమాలు కొందలు పల్కుచుండుదురు
 దానికి వృత్తి సంతతమును గల్గు
 గాన నావృత్తి యఖండ ప్రవాహ
 రూప మా నది యాత్మ రూపంబు గాదు
 కాక ట్యరహిత నిక్కంబుగ వినుము
 ఆనందమయకోశ మట శంచకంబు
 దానికి నభిమాని తనర మాయావి
 పరగంగ సైంధవో పాధిచే నతఁడు
 కర మొప్పుజగములు గల్పించు నడఁచు
 ధరశుద్ధసత్వప్రధాన మైనదియై
 యిరవొంద మాయను నెసలారఁ దల్లి
 మాయావి యరయ బ్రహ్మం బనుముక్తి
 పాయక కొందలు పల్కుచుండుదురు
 వనజాస్య యద్వైతవాదులమాట
 కనుచుతింకక మిథ్య యని తలంచుదురు
 అతఁ డీశ్వరుండు విశ్లేషకకారణుడు
 అతులితమాయావి యైన దెట్లనినఁ
 బూని చెప్పెద నది పొందుగఁ దెలియు
 భూనభోతోయదముల జలబిందు
 మొగి సదాంతర్బాహ్యముల ప్రతిఫలిత
 మగుచున్న యిటువంటియాకాశ మటుల
 అలఘుచుహాబింబ మాత్మఁడై తనరి

వల నొప్పగాను సర్వజ్ఞత్వముఖ్య
 విలసితగుణగణాన్నితుఁ డై నకతన
 నలినలోచన సగుణ బ్రహ్మ యనఁగ
 నటియింపు చుండు నానావిధంబులను
 నటు గాన నిర్గుణ మని చెప్పరాదు
 మఱి శల్లి విను మన్నమయకోశ మమరఁ
 గర మర్థి నీఘాలకాయమై యొప్పె
 నవ్వలకోశ త్రయంబు భావింప
 నవ్వల సూక్ష్మాంగ మలరారు చూడ
 అలఘుపంచమకోశ మయ్యెఁ గారణము
 తలఁప మాయారూపు తను వయ్యె నట్లు
 ఆమాయ నాత్మజ్ఞు లందు లే దండు
 వామాక్షి సంశయవారితంబుగను
 పరఁగఁ జిత్తమును నభస్థలమైన
 సురుచిరం బాశ్రయ శుద్ధవిజ్ఞాన
 పటిమచే నై శ్వర్యభావంబు నొందు
 నట భ్రాంతిచేఁ గల్గినటువంటిమాయ
 సకలాశ్రయ బ్రహ్మ సంవిత్తునేత
 నకలంకముగ నష్ట మాక్షణంబునను
 జననిబుద్ధాబుద్ధజను లిందుఁ గొంద
 అనుమతింపక యుండు రాయుక్తి వినుము
 అలరంగ రజితాని కలభిన్నధర్మ

ములు గల్గి యాభాసమును గల్గె నంచు
తొలినుండి భిన్న సత్తులు గావు విశ్వ
ములకుఁ బరబ్రహ్మ మనియెడువాఁడు
ధరణీస్థలిని వేదతత్త్వండుగాని
పరగ మూఢుం డట్లు భావింపఁ గలఁడె?
అటువలె నిశ్చయం బందె నీమనము
నిటులైన విశ్వ మేదెసఁ దలంపంగ
మదిలోనఁ దన ననుమానంబు కొంత
కదిసి యున్నందున కల్గె నవ్వేళ
జనని యివ్వలపుచ్చ సద్భ్రష్టా మనఁగ
ననువొందఁ బంచకోశాతీత మయ్యె
నది యసత్యం బన్న ననృతంబు వెలయు
నదియ నీవును నేను నఖిలపశ్యంబు
సచ్చిదానందాబ్ధి సంపూర్ణ మగుచు
నెచ్చక తగ్గక యేకమై యుండు
నది మనం బందెఁ దదన్యభావమున
విదితంబుగాఁ జూచి విశ్వంబు మఱువు
మది యెట్లనిన నీసమాధానమతిని
ముద మొప్పు వినుము నే మొనసి చెప్పెదను
పని బూని వామగుల్బమున నాధార
వనజంబు పీడించి వామేతరంబు
వామాంకతలమున పైపుగ నిడిన

యామహాసీయముక్తాసర మాయె
 నియ్యాసనంబున నేకచిత్తమున
 నెయ్యంబుతో నిల్చి నిక్కించి నడుము
 దృష్టి నాసాగ్రానఁ దిరముగ నుంచి
 యష్టమదంబుల నడఁచి పిమ్మటను
 ఘటపటాదులమాయగాఁ జూచి యచట
 ఘటిత మైనది సత్తుగాఁ గనుంగొనుము
 ఆసత్తు విస్ఫురణాకార మగుచు
 భాసురచిత్తుగఁ బ్రబలుటఁ దెలిసి
 రహిస్థూలసూక్ష్మగారణముల వెలుఁగు
 సహజవస్తువు నేకసరణిగఁ గాంచి
 అరయ ననే కోర్వి యండకోశములు
 వరుస నావరణతత్వముల వన్నిటిని
 హెచ్చుగ నోతల్లి యెలరార వినుము
 సచ్చిదైక్యంబుగ సమరసింపుచును
 అస్తిభాతులచేత నడఁచి వైచుచును
 వస్తుమాత్రం బెల్ల నారూప మంచు
 నారూప మెంచ స్వయంజ్యోతి యేక
 మారూఢి సరణిచే నాత్మ గాఁ గనిన
 నాయాత్మ నాదిమథ్యాంతము ల్దొలఁగి
 మాయావిరహితమై మదిభేద ముడుగు
 నప్పుడు ఘనసచ్చిదానందపూర్ణ

మొప్పుగ నీవగుదుర్విలోకముల
 కరమర్థి పుడు జగద్వాసనముల
 దొరకొని మనమందుఁ దోచినగాని
 హస్తభాతులచేత నాత్మగాఁ గనుచు
 నిస్తరంగం బైన నీరధిః గిది
 కల లేనినిర్దరగతిని భేదంబు

తొలగి సంపూర్ణమై తుర్యమా నంచు
 నిర్వికల్పంబున నిశ్చలత్వమున
 సర్వ మున్నవై సత్యమై నిత్య
 శుద్ధబుద్ధవిముక్తి సాంపాది రమ

సిద్ధాంతస్థిమై చెలగుచునుండు
 నోయష్ట యచట నేనుండినయపుడ
 నీయాత్మ నర్చించు నిశ్చయంబుగను
 వలనొప్పుఁ దెలియఁగ వలెని యాత్మ

ః20

నలరార రర్చించు సప్తచందంబు
 క్రమముగఁ దెల్పె నుత్కంఠ దీపింప
 నమలమానస యై న యాదేవననాలి
 ఆలఘుత్వ మై నముక్తాననమందు
 నలువొందఁ గూర్చుండి నడుము నిక్కించి
 మెడ దృఢంబుగ నిల్పి మిహిరాబ్జరిఫల
 నడరంతఁ గూర్చి నాసాగ్రంబు చేర్చి
 అనుకమసదోబ్ధ యచువహ్నిలోను

జనియంచినట్టి విజ్ఞానదీపంబు
 కరమొప్పు మతియను కరమునం బూని
 చొరవంగ హృద్వీధిఁ జొచ్చి శోధించి
 అచ్చటినాళంబు లచ్చటిక్రమము
 లచ్చటిచోద్యంబు లరసి చూచుచును
 చెలువగు దేహః శ్చిమభాగమందు
 నిలిచి వీణానండ నిజమై తనర్చి
 యొనర దీర్ఘాన్నియు నొఱపుగ నమరి
 తనుతరంబై బిసతంతుచంగమున
 సురుచిరం బైన సుషున్నంబునంకి
 కరమర్ధితో నూర్ధ్వగమనంబుచేతఁ
 జెన్నలరిస మేరుశిఖరిపైఁ జేరి
 కన్నచోటున బయల్కలయ భావించి
 నొలయ క్షుడు వెలి చూపులోఁ జూపు
 సలకారఁగాఁ జూచి యట రెండు విడచి
 మహానీయతరవైన మధ్యలక్ష్యమున
 సహజంబుగా నిల్పి సంతసమంది
 నెలపుగ నాత్రి వేణీపంగమమనఁ
 జలస మొందక నిల్పి స్నానంబు చేసి
 లాలితజ్జప్తి కళానూత్రమైన
 లీలనొందెడి చూత్తలింగంబు గాంచి
 అర్చి లి దీపింక నర్చింకఁ దలచి

330

పేర్కొనైన చతుష్పాదమందుంచి
 అమలమా తత్వమస్యాదివాక్యములు
 క్రమముగ మంత్రము ల్లా స్థపించుచును
 బ్రణవం బనెడుఘంటపట్టి వాయించి
 గణనము చేయక కామాదులనెడు
 ఘనవిఘ్న కారిరాక్షససమూహముల
 మునుకొని బలుదూరమునఁ బారద్రోలి
 కూర్చితోఁ బూర్వ మాగురుని కర్పించి
 కర్మనిర్తాలయంబు కడపట ద్రోచి
 అలమట శమదమం బనెడుతోయమున
 నలరు నర్ఘ్యము పాద్య మాచమనంబు
 నలువొప్ప నొసఁగి స్నానంబు చేయించి
 బలమైన సమదృష్టిభావన యనెడు
 పరిశుద్ధసాత్వికాంబరము ధరించి
 యరుదుగ శక్తిత్రయము నొనఁగూర్చి
 తనర యజ్ఞోపవీతంబుగ నిచ్చి
 యనుపమసద్విద్య యనుగంధ మలఁది
 తనభూతదయ నక్షతలుగ ధరించి
 సునయగుణములను నుకృతవాసనలు
 తనరుపుష్పములు సద్భక్తియన్పూజ
 మనమురంజిల్ల సమ్యతముగఁ జేసి
 రమణీయమగు నంతరంగచతుష్ట

యము ధూపముగనిల్చి యఖిలేంద్రియాది
 ప్రానుదముపేర్చి దీపంబుగ నొసఁగి
 యమరినజవతత్వ మగుసుధారసము
 మునుకొని నై వేద్యముగ సమర్పించి
 తనకార నా నందతాంబూలమిచ్చి
 కరగాత్మప్రత్యయప్రభ సముజ్వలము
 కరంగ సువర్ణపుష్పంబుగనిచ్చి
 పంచభూతములఁ బంచమంతయును
 పంచార్తులుగ సమర్పణమొప్పుజేసి
 అట చిత్తవిశ్రాంతి యనుప్రదక్షిణము
 పటుముదంబునఁ జేసి బ్రహ్మైక్యమనెడి
 ఘననమస్కార ముత్కంఠతోఁజేసి
 తనలోనికరమాత్మ దాఁ జూడఁగాను
 చూపురూపుననంటి సొరిదిగనట్టి
 చూపురూపైక్యమై సుస్థిరమైన
 ఆత్మలింగము తానయై ప్రకాశించు
 నాత్మానుభవమునం దలరుచుసొక్కి
 మననంబు మఱచియు న్ననుజెందునపుడు
 మొనయ జ్ఞాతృజ్ఞానములు జ్ఞేయమందు
 సుధమై యవివేకగూర్చి యంతయును
 రూఢిగ సచ్చిత్సురూపమైనట్టి
 నిర్వాణపదమందు నిండియేకముగ

3:0

నిర్వికల్పంబున నిద్దురఁజెంది
 తానునై కొంతతాఁ దడవుండిలేచి
 మానినీమఃశి సత్కుమారునింగనియె
 జయసర్వభూతాత్మ జయఽరమాత్మ
 జయచిన్తయాకార జయవేదసార
 జయకలుషవిభంగ జయమహాభింగ
 జయసత్యపంకల్ప జయనిర్వికల్ప
 నీకటాక్షంబున నిర్గుణమంద
 ప్రాకటంబుగ నై క్యభావమొందితిని
 ఆయాత్మలోపల నఖిలవిశ్వంబు
 మాయగనున్నది మైనీడమాడ్కి
 నదిసత్యమన్న మహాద్వైతమందు
 నుదితస్వదంతర మున్నదేతండ్రి
 వ్యావహారికచూత్త నంగీకరించి
 వావిరిరెండని వచియింపవలసె
 గురుతరంబుగఁబూజ గొనెడువాఁ డెచట
 చిరభక్తితోఁబూజ నేయువాఁడెవఁడు
 సరవిఁబూజంపఁ బూజాద్రవ్యమేసి
 అరయఁగ వాఙ్మానసాతీతమగుచు
 సొరిదిగ నిన్నుఁ బ్రస్తుతిచేయుటట్లు
 పురుడించుసర్వప్రపూర్ణమా నిన్నుఁ
 జెలఁగి యువాహన చేయుటయొట్లు

తలచు సర్వమున కాధారమానీకు
 విహితాసనంబు గావించుటయెట్లు
 మహితగుణంబును మఱియుండునీకుఁ
 దనరార నర్ఘ్యపాద్యములిచ్చు పుట్లు
 మొనసి సత్పరిశుద్ధముగ నుండునీకు
 నలరార నాచమనాదుల యెట్లు
 మలినంబులేక నిర్మలముగ నెప్పు
 వెలుఁగుచుండెడు నీకు వేఱతోయమునఁ
 జెలువుగ స్నానంబు సేయించు పుట్లు
 కొమర్కొప్ప విశ్వాకుండవైన నీకు
 నమరంగ నొకవస్త్ర మర్పించు పుట్లు
 మొనయఁగఁ గులగోత్రములు లేనినీకుఁ
 దనర యజ్ఞోఃవీతము లిచ్చు పుట్లు
 పాలుపొంద నివయవంబులు లేనినీకు
 వలనొప్ప భూషణావళిఁ దాల్చు పుట్లు
 అసఘ నిర్లిప్తఁడ వై యున్ననీకు
 మును గుసుమార్చనంబును జేయు పుట్లు
 సలలిత గుణనిరంజకుండవౌ నీకు
 నెలమిగ ధూపంబు లిచ్చుటయెట్లు
 వసజాత్తచంద్రపావకులరూఁముల
 నొసరెడు దీకంబు నొసఁగుటయెట్లు
 పాలుపార నిత్యతృప్తుఁడవైన నీకు

370

350

నలరంగ నై వేద్య మర్పించు టెట్లు
 మొనసి సదానందమునఁ జొక్కసీకుఁ
 గొనకొని విడెము మక్కువనిచ్చు టెట్లు
 మురువగు నాద్యంతములు లేనిసీకుఁ
 బరువడి మంత్రపుష్పము నిచ్చు టెట్లు
 సునిశితస్వప్రకాశుఁడవై నసీకు
 నొనర సీరాజన మొసఁగుటయెట్లు
 అనిశ మనంగుఁడ వౌసీకు భక్తి
 మొనసి ప్రదక్షణమును జేయు టెట్లు
 వారక యద్వైత వస్తువౌసీకుఁ
 జేరి ప్రణామంబు చేయుటయెట్లు
 సారస్వతుల కగోచరమైచనిచ్చు
 ధీరత్వముగ వినుతించుటయెట్లు
 పాలుపొంద నిశ్చి త్తముగ నుండునదియె
 నెలవుగ నిన్ను ధ్యానించు క్రమంబు
 ఊరక నిష్క్రియ నుండుచందంబె
 భూరిభక్తిని నిచ్చుఁ బూజించువిధము
 ఘననిశ్చలత్వంబు గల్గియుండినచె
 యొనర ప్రదక్షణం బొనరించునరణి
 నలరు సోహంభావ మందునిల్చినచె
 చెలఁగి ప్రణామంబు నేయుభావంఱ
 మొనయు నాత్మజ్ఞానమున నేకనిష్ఠ

నొసరుసంకీర్తన మొనరించురీతి
 ఋషిపూర్ణభావసంకడ గల్గినదియ
 రక్షణమం త్రజకంబు సేయుగతి
 అలకార నెచ్చడు కృత్యాకృత్యములను
 వెలియక మరచుట దివ్యశమంబు
 అతియకాని మహాబ్రహ్మమందు
 వింతగభావంబు వేతేమిలేదు
 మతియున్న దదియున్నమాడ్కిఁ గన్నట్లు
 మతివోవ నదివోవు మాయమాయగనె
 అతులిత బ్రహ్మమం దాకలంకంబు
 సతమానె చూడ వసంతకాలాన
 నతులితంబుగనుండు నబ్జాప్తుకరణి
 వింతిస్త కాశింప వింతగనందుఁ
 బెదరెడి మఱుసురీచికచూచి జలము
 కవలుచున్నది గ్రోలగావలెనంచు
 భ్రాంతిచే మృగములు ఋషువెత్తుకొంచు
 నెంతదూరమువోవ నెదురుగజలము
 కదలివోవుచునుండు కైవడిగాను
 మనికి దృగ్వాప్యపారమహిమ లోఁదోఁచుఁ
 గాని లేదనెడి నిక్కముదోఁచవోదు
 గానఁ దద్భ్రాంతివేఁ గడఁ గనలేక
 సుడివడితరిగించు సుడిగుంతరీతిఁ

గడఁగానరాని యఖండాత్మకాంతి
 అతిశయంబునఁదోచు నఖిలప్రపంచ
 మతిసత్యమై యుండునట్లుండుగనుక
 జనులీప్రపంచ మసత్యమటంచు
 గనుకంటభావించి కడఁగానలేక
 సతతంబు నీప్రపంచము నిత్యమంచు
 నెంతకాలంబున్న నెదురుగజలము
 గనుపించుచుండును గానియా లేమి
 గనుపించు దీకర్త కాండంబు చూడఁ
 గావున నీకర్త కాండచేఁ బుట్టి
 వోవుచుండురు ముక్తి పొందంగలేక
 ఘనతపసుజ్ఞానకాండను సత్తుఁ
 గనినధన్యులకు మోక్షంబుసిద్ధించు
 పరగరజ్ఞువుఘణిపగిది తొల్లఁదగి
 యరసిచూచినవెన్న నదిలేనిమాడ్కిఁ
 బరమాత్మయందీ ప్రపంచంబుమొదలు
 తెఱఁగొప్పుచుండు నీతీరున నెచ్చడు
 పావనసుజ్ఞానపతిమచే దాని
 భావించిచూడఁగ భగ్నమైపోవు
 ఇట్టిమిథ్యాభాష మెఱఁగువిశ్వంబు
 ఁట్టుగ నిరతమీ బ్రహ్మాంబునందు
 నున్నదియనికొంద తొనరభాషింతు

రున్న దిసత్తైన నున్న దేజగము
 తాను దాననుదాని తలచినంతటను
 నేను నేననువాఁడు నీరసుబయ్యె
 నేనెవ్వఁడోయని నేనుభావించి
 నేనుగా కటుమున్నె నేనుదానయ్యె
 నేను తానై క్యమై నిలిచిమాడంగ
 నేనుదాననరాని నేనునేనైతి
 లలినెంచసలిలము లవణమైయుండి
 సలిలంబులోఁబడి సలిలమాకరణి
 నాబ్రహ్మమీశీవుఁ డనిపించి పిదప
 నాబ్రహ్మమునుబొంది యనియుఁదానయ్యె
 మొససి పర బ్రహ్మమును నేనుగంటి
 ననుమాటలేభ్రాంతి యదియెట్టులనినఁ
 దనముఖంబెవఁడైన దర్పణముందుఁ
 గనిదర్పణముదీసి కడనుంచినపు
 మునుదాను దర్పణమును జూచుచున్న
 తనప్రతిబింబంబు తనలోనఁగలయు
 నలరంగఁ బరమాత్ముఁ డాబుద్ధియందుఁ
 జెలువొంద బ్రతిఫలించినతస్వదాను
 కనుచున్న తఱిబుద్ధి గరిగివోవగునె
 తనప్రతిబింబమై తనమాడ్కినుండు
 జీవుండు తనయందుఁ జెందుటకాని

జీవుండు తన్నుఁజూచిన నెందుఁగలదు
ముఖదర్పణంబులో మొనసిబింబంబు
ముఖము లా ననిజూచి ముదమందుఁగాని
ముఖముకై వడి నద్దమునఁ గానఁబడును
ముఖముసత్యంబైన ముఖము గన్దొనునె?
అలబుద్ధిచూపునా యభవుండటంచు
పలికినజడమది భావిం లేదు

గనులద్దమునుజూచుఁ గానియద్దంబు
కనులఁజూచుటలేదుగద పరికిం
నెలమినద్దములేక యీక్షణయుగము
వెలయఁగఁ దనుదాను వీక్షింపఁగలదె?

430

కనుదోయిఁ దనుదాను గనిసంతసింప
దనరనద్దంబు సాధనముగనుండు
నారీతిపరమాత్ముఁ డాత్మ ప్రకాశ
మారూఢిఁగాఁ జూడ నమరుచు బుద్ధి
అల శారసాధన మైయుండుఁగాని
యలరుభావతీత మైన బ్రహ్మమును
గనెడుసాధనమెందుఁ గలదెన్న టికిని
గనుచుండున దె సాక్షి గాసంతసంబు
పరిపూర్ణతరమగు బ్రహ్మైక్యమునకు
సరవిగనొకసిక్కు చనుటేలయెలమి
అలరుచవిద్యాదు లనెడునుసాధు

లలరారనశియించు నాక్షణమందె
 యుండెడుచేతనే యుండుపూర్ణముగ
 నుండెడు బ్రహ్మమం దూరకేకలయు
 సరవిమైనుండును సాదృశ్యమొకటి
 వెఱపుగనీకునే విన్నవించెదను
 ఘటముభిన్నంబైన ఘటపటాకాశ
 మటగగనంబున మఱియుండుంగలసి
 ఆమతంబడఁగిన నామతాకాశ
 మామతాకాశము నందుండిగలయు
 నారీతిగానట్టు లైనపిండాండ
 కారణవిద్య దగ్ధంబయివోవు
 సొరిదిగాకుండిన చోటనయుండి
 సరగునజీవుఁ డీశ్వరునిలోఁగలయు
 నారీతిగా దివ్యమగుశుభకాండ
 కారణమగుమాయ క్రమమదెముందె
 కప్పురంబునుగాల్పఁ గిడపటదాను
 నుప్పురంబున వోవుచుండినరీతి
 అలవిద్యతుదకు మహా బ్రహ్మమంది
 వెలిఁగిలయంబొంది వేఱతాలేక
 గానగు నావిద్య గల్గినయపుడ
 పూనిప్రపంచబుద్ధుడ మొండులేదు
 అంతట యిదిమిథ్య యనరాని యెఱుక

వింతయొక్కటిలేక వెల్లుచునుండు
 నటువంటి బ్రహ్మమేనైతి కలరిక
 మెటులైనజనియింప దిదినిశ్చయంబు
 బట్టబైటను మోక్షుడమిట్లుదశరు
 నెట్టులఁగనుగొందు జీబ్రహ్మవిద్య
 అప్పుడాకపిలాఖ్యుఁ డాదేవవలాతి
 నొప్పుగఁగన్దొని యొగినిట్టులనియె
 జననిరో బహుజన్తసంస్కారమహిమ
 ఘనతరమైయుండె గనుకశీఘ్రముగ
 పరమనిర్గుణపర బ్రహ్మైక్యభావ
 మరుదుగఁబొందితి వంతియచాల
 నందఱకిదిలభ్య మైనప్రపంచ
 మెందుండునటమీఁద నెసలారతల్లి
 అనువుగనెపుడున్న యదిలేనిదంచు
 నెనకలరీతి లేనిది యున్నదంచు
 బలముగభావించు ప్రాకృతజనము
 వలనవిశ్వంబట్లు వర్తింపుచుండు
 నొనరంగ వారులేకుండినమాయ
 కునికి యొక్కడలేక యూరకపోవు
 దానికియు క్క మాత్మజ్ఞానవిద్య
 గానతద్విద్య నిక్కముగుప్త మగుచు
 వరఘ్రివ్రతరీతి వర్తింపుచుండు

కర మొప్పుచుంగర్త కాంధాదుబెల్ల
 సామాన్యగణికాళి సరణినటించు
 కామయుక్తులకుభోగముల నొసంగు
 ఆభోగములరోసి నటువంటిఘనుల
 చేభగ్నమగుదాని చిత్రమంతయును
 అటమీఁదఁదానాత్మ ననెడునిశ్చయము
 దిటవుగఁ గల్గుసందేహంబు తలఁగు
 నంతట పరిపూర్ణమై తానువెల్లు
 నింతంతకీకర్త మెఱుఁగంగ రాదు
 సులభంబుగల్గునీ సుజ్ఞానవిద్య
 సులభకాఠిన్యవిస్ఫురణ మెట్లనిన
 నేనునేనని ఁడి నిండినదెఱుక
 నేననిసులభమా నెఱిఁగిహంకృతిని
 నేననఁగఠినమా నిశ్చయమందుఁ
 గాన నీబంధమోక్షంబులు రెండు
 వలనొప్పఁగలవని వచియింపవలసె
 నలకంటఁగని నిశ్చయంబుభావించి
 ఆబంధమోక్షంబు లభముల్లాని
 యాబంధమోక్షంబు లాత్మకైక్కడిది
 నిత్యముక్తుఁడాత్మ నిర్గుణుండనెడి
 సత్యమూహించిన సంకల్పమేది
 ప్రాకటముగనిట్టి భావనిశ్చయము

నీకులభ్యంబయ్యె నెఱిగన్న తల్లి
 ఇరువుగమఱియు నింకెన్ని చెప్పినను
 నిరుపమానందమా నిశ్చలమొకటి
 పరగనీనిశ్చయ భావంబుచేత
 నరయకపరమాత్మ నంచుభావించు
 భానుప్రకాశమంబరమెల్ల నిండి
 పూనియుండియును సద్భూరికాంతియొగి
 స్ఫుటముగఁగనరాక భూవృక్షశైల
 ఘటపటాద్యాకార ఘనయావెలుంగు
 సరణిఁబరాత్ముఁ డాసనముననుండి
 కరణాదులందుం బ్రాకాశించుచుండు
 సంతతం పీఠహస్యముభావమందుఁ
 జింతింపుచుండు సుస్థిరముగ జనని
 ఇలభానుఁడస్తాద్రి కేగినవేళ
 కళల వెల్లుఁ దక్కకజాలమెల్ల
 అమరనాతనియందు ననువొందుమాడ్కి
 నమనస్కమున నడఁగావిశ్వమెల్ల
 గనుక యీయమనస్క ఘనుతరాభ్యాస
 మున నీవు పరిపూర్ణముగ నిండియుండు
 మానసమున వేంకమాంబికరచిత
 మైననట్టి రాజయోగామృతసార

మందెన్నఁగాఁ దృతీయ ప్రకరణము
 పొందుగఁ దఱికుండపురిథాముఁ డైన
 వీరనృసింహుఁడు వెలయఁగై కొనియె
 ధారుణి నాచంద్ర తారార్కముగను

రాజయోగసారము తృతీయ ప్రకరణము

సంపూర్ణము.

ఆంధ్ర గ్రంథములు.

పద్యకావ్యము. ౧౧

	ప్రతి 1-కి ర్పు. ఆ	
అచ్చ తెనుగురామాయణము, శుద్ధప్రతి . .	1	4
అడవినుల్లెలు, ఎనమండ్ర నారాయణమూర్తి గారిది	0	8
అధ్యాత్మ రామాయణము, క్రొత్తకూర్పు	1	8
అనంతునిఛందము, ఛందోదర్పణము . . .	0	14
అనిరుద్ధచరిత్రము, కనుపర్తి అబ్బయామాత్యప్రణీతము	0	8
అప్పకవీయము, శ్రీ గిడుగు రామమూర్తి పంతులుగారి విసుర్మలో నున్నది . . .	2	8
అంబరీషోపాఖ్యానము, సటిక (భాగవతము)	0	4
ఆముక్తమాల్యద, వావిళ్ల. రామస్వామికౌస్తీ గారి వ్యాస ములో మేలుకాగితములమీఁద చక్కఁగ నురల ముద్రింపబడినది. . .	3	0
ఆంజనేయచండకము, హనుమద్దండకము . . .	0	2
ఆంధ్రభాగవతము, పోశనామాత్యప్రణీతము, ఇది వఱకు ముద్రితమైన ప్రతులకన్న అన్నివిధముల బా గుగనున్నది . . .	5	8
డిటో అత్యుత్తమప్రతి, రెండుసంపుటములు	7	8
డిటో 3 సంపుటములు . . .	9	0
ఆంధ్రభాషాభూషణము . . .	0	2
ఆంధ్రభాషార్ణవము, అట్టలైందు . . .	0	12
,, కాలికొలైందు . . .	1	2

శ్రీ గుడాంధ్ర భారతము-పద్యకావ్యము:—

అనేకవ్రాత ప్రతుల సహాయమున చిరకాలమునుండి సంపూర్ణ పరిశ్రమముతోఁ బరిష్కరింపఁబడినది. మేలుకాగితములవై స్ఫుటముగ అచ్చొత్తించి మంచి కాళితోబైండు చేయఁబడియున్నది.

7 సంపుటముల ప్రతి	...	14	0
3 సంపుటముల ప్రతి	...	13	0
ఆది సభాపర్వములుగల సంపుటము	...	2	0
ఆరణ్యపర్వము	..	2	0
విరాటోద్యోగపర్వములు	..	2	0
భీష్మ ద్రోణపర్వములు	..	2	0
కర్ణశల్య సౌప్తిక స్త్రీ పర్వములు	..	2	0
ఆసుశాసనిక, అశ్వమేధ, ఆశ్రమవాస, మాసల, మహాప్రస్థానిక, స్వర్గారోహణపర్వములుగల సంపుటము	...	2	0
ఆదిపంచకము, ఒకటేసంపుటము	...	5	8
యుద్ధపంచకము, స్త్రీ పర్వము	...	3	12
శాంతిసప్తము	..	3	12
ఆదిపర్వముమాత్రము, పెద్దచ్చు, చిన్నసైజు	...	1	8
ఆంధ్ర భారతవిమర్శనము, మల్లాది సూర్యచారాయణ కాస్త్రీది	...	0	8
ఆనందరంగ రాట్టండము, కాళితోబైండు	...	1	8
ఆంధ్ర శ్రీమద్రామాయణము, కావ్యస్ఫుటితీర్థ జనమంచి శేషాది శర్వ కృతము, 3 సంపుటములు	...	12	0
డిటో 7 సంపుటములు	...	14	0
ఆంధ్రనామసంగ్రహము, ఆంధ్రనామశేషము, సాంబనిఘంటువు-టీకాను క్రమణికాసహితము, కాళితో	...	1	0

ఆంధ్ర చంద్రాలోకము, సటీక	...	0
ఉత్తరరామాయణము, కంకంటి పాపరాజప్రణీతము, చక్కనికూర్పు, గిల్లుబెండు	...	2
ఉత్తరహరివంశము, నాచన సోమనాథకృతము		1
కవిసంశయనిర్ణయము, అడిదము సూరకవిది		0
కవికర్ణ సాయనము (మాంధాచరిత్ర) కార్తిక		1
కళాస్థానోపయము, దళిపరికాగితములు		2
కాశీఖండము, చక్కనికృతకూర్పు	..	0
కుచేలోపాఖ్యానము, సటీక, (భాగవతము)		0
డిటో గట్టుప్రభుకృతము		0
కృష్ణరాయవిజయము, కుమార ధూర్జటికృతము		0
గజేంద్రమోక్షము, సటీక, చక్కనికూర్పు	...	0
గద్యపద్యసంగ్రహము	...	0
గరుడాచలము, యక్షగానము, పెద్దచ్చు		0
గోసీనాథరామాయణము, 2 సంపుటములు, శ్రీమద్రా మాయణమునకు సరియైనపద్యము, కవనము మిక్కిలి సొంపు; 51క అతివిపులము	..	0
చాటుపద్యమణిమంజరి, క్రొత్తకూర్పు, ప్రథమభాగము		1
డిటో రెండవభాగము, సాధారణప్రతి	..	1
డిటో మేలుప్రతి, గ్లజు కాగితములది	...	1
తెనుగుసమస్యలు	...	0
దశకుమారచరిత్రము, పద్యకావ్యము, కేతనకవికృతము		1
దశావతారచరిత్ర, నూతనముద్రితము	...	2
దసరాపద్యములు	...	0

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్.

